ARCHA

4
2006

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

186 000 návštěvníků

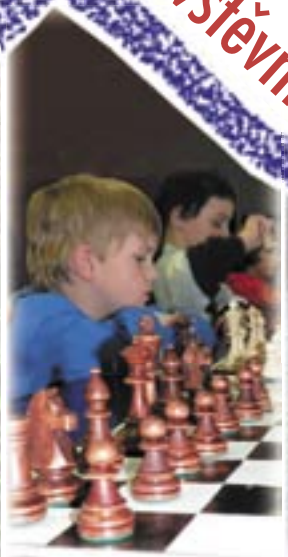

Báječný dětský svět

Bambiriáda 2006®

V neděli 28. května odpoledne skončil osmý ročník celostátní Bambiriády 2006, kterou již tradičně uspořádala Česká rada dětí a mládeže (ČRDM). Cílem akce, konané pod mottem BÁJečNÝ DĚTSKÝ SVĚT, bylo zvýraznit roli, jakou při hledání vhodné náplně volného času nejmladší generace hrají různá juniorská uskupení. Bambiriáda trvala podle místních podmínek od dvou do čtyř dnů, a to ve 26 městech ve všech krajích ČR. Zúčastnila se jí více než stovka rozmanitých organizací a tisíce dobrovolníků. Bez ohledu na deštivé počasí (např. v Českých Budějovicích musela být akce v neděli předčasně ukončena; na několika jiných místech nastoupila „mokrá vairanta" programu) celkový počet návštěvníků dosáhl 186 443.

Bambiriáda 2006: stovka organizací, tisíce dobrovolníků a 186 000 návštěvníků

Bambiriádními městy letos byly **Brno, České Budějovice, Děčín, Havířov, Hradec Králové, Cheb, Chomutov, Chrudim, Jaroměř, Jihlava, Klatovy, Krnov, Liberec, Mladá Boleslav, Nymburk, Olomouc, Opava, Ostrava, Plzeň, Praha, Prostějov, Rýmařov, Šumperk, Tábor, Třinec** a **Zlín**. O pozoruhodný významový odstín přitom Bambiriádu letos obohatil právě nováček mezi městy – Nymburk, kde organizátoři akci uzpůsobili tak, že ji mohli s dobrým pocitem absolvovat i nevidomí.

„Musely se připravit věci v Braillově písmu, třeba úvod a seznam atrakcí, které jsou vhodné pro zrakově postižené. Potom také byli vyškoleni průvodci, kteří byli přidělováni zrakově postiženým," řekla k akci Eva Odehnalová, nevidomá asistentka pro zrakově postižené děti. Středisko nymburských skautů „Krahujec" mělo připravené hry prověřující zručnost, sdružení „Centrum pro všechny" rozřazování předmětů pouze na základě hmatu a na stanovišti DDM Symfonie Poděbrady se soutěžilo o největší věž z kostek. U stánku DDM Nymburk si nevidomí mohli vyzkoušet práci s keramickou hlínou a po celém areálu bylo k dispozici několik dalších podobných aktivit. Mohly si je vyzkoušet i ostatní děti se zavázanýma očima – a zažít tak, jaké to je, spoléhat se pouze na svůj hmat a sluch.

Osmý ročník Bambiriády rozvíjel mezinárodní rozměr této akce. I letos ji podle české předlohy uspořádali ve dvou slovenských (Žilina, Námestovo) a v jednom polském (Bielsko-Biala) městě; díky děčínským pořadatelům se s ní mohlo obeznámit saské město Pirna. V neděli se rovněž zakončilo mezinárodní Setkání v srdci Evropy. Zástupci národních rad mládeže ze Slovenska, Maďarska, Litvy a Bavorska společně s kolegy z ČRDM v jeho rámci diskutovali o podmínkách pro dobrovolnou práci s dětmi a mládeží ve svých státech. Setkali se s účastníky Sněmu dětí a mládeže a seznámili se s Bambiriádou v Praze, Chomutově, Plzni, Českých Budějovicích a Táboře. *„Je velmi pravděpodobné, že kromě Slovenska a Polska se v příštím roce dočkáme Bambiriády i v Maďarsku a možná i v Litvě,"* míní předseda ČRDM Pavel Trantina.

Na pražské Bambiriádě byly slavnostně předány Ceny Přístav. Vedení ČRDM je každoročně uděluje osobnostem, které se v uplynulém roce zasloužily o rozvoj a podporu dětských organizací a jejich činnosti s dětmi. Letos cenu obdrželi vedoucí oddělení mládeže a sportu příslušného odboru KÚ Kraje Vysočina Jan Burda, vsetínský starosta Jiří Čunek, hejtman jihomoravského kraje Stanislav Juránek, vedoucí oddělení dětí, mládeže a tělovýchovy královéhradeckého krajského úřadu Miroslava Smolíková a starosta obce Kateřinice Antonín Mikšík. Na pražském Vítkově byly také vyhlášeny výsledky vědomostní soutěže pro děti Okřídlený lev, kterou spolu s ČRDM uspořádal generální partner Bambiriády – Generali pojišťovna a.s. Na vojenské zástavě Posádkového velitelství Praha u příležitosti Bambiriády 2006 přibyla Pamětní stuha ČRDM jako výraz díků armádě za dlouholetou spolupráci.

Je zřejmé, že akci takového rozsahu by ČRDM nemohla realizovat bez externích partnerů. Těmi hlavními jsou MŠMT a Armáda ČR; generálním partnerem je Generali Pojišťovna a.s., mající již několik let při pořádání této akce klíčové postavení. Pro osmý ročník Bambiriády jsou výhradním partnerem v oblasti kosmetiky Laboratoře Vichy s projektem Škola slunce s Vichy.

ČRDM

Foto z nymburské Bambiriády Šimon Pokorný

Opravdu báječný svět

Letošní Bambiriáda si přidala doplněk *Báj(ec)ný dětský svět*. Člověk si musí projít několik světů, aby zjistil, kde mu je nejlépe. Ten dětský, v mé paměti určitě, zůstává skutečně báječným. A když máte to štěstí a prožíváte ho znova se svými (anebo taky úplně jinými) dětmi, je to nadstandardní šance. Nabídka, kterou nelze odmítnout.

V dnešní době si děti ale hrají méně, tišeji se smějí a svůj první svět spíš přežijí, než prožijí. Více než kouzelná slůvka *prosím* a *děkuji* křičí tvrdá slova *chci, musíš* a *dej*. Z báječného úseku života se tak stává období pro zlost jim i okolí. Věřím (já totiž bývám v životě hodně velký optimista), že však bude takových dětí čím dál méně...

Když se v parku potkají dva dospělí cizinci, většinou se minou bez povšimnutí. Dvě děti, tak neučiní (nebojím se to slovo napsat) nikdy. Setkají se očima, vymění si pohledy na svoje kočárky, nebo hračky, nebo už kola, nebo už dokonce piercing na obličeji. Ti mladší najdou společný cíl – hřiště. Ti starší se zcela jistě domluví i jinak. Děti jsou skupina bezprostředních lidiček, která neřeší čas, místo, národnost, barvu pleti. Všechny si chtějí hrát, bavit a užít si každou chvilku. Možná to není stoprocentní případ a děti se občas míjejí. I chybné okamžiky se stávají...

Na Bambiriádě se potkáváme s nadšením, radostí a všeobecným veselím. Velcí tady táhnou za jeden provaz. Mají společný cíl, prodloužit všem tolik *báječný* i *bájný* svět dětí. Způsobů se tu nabízí nepřeberné množství. Mohou si prožít prázdniny pod stanem, v tee-pee, na lodi, ve vzduchu i na moři. Ze školy namířit do oddílu skautského, počítačového, keramického, rozhlasového, indiánského, požárnického, vodáckého anebo úplně jiného. Naučit děti správně uzlovat, pádlovat, třídit odpad, vyrobit internetové stránky, přežít v lese, komunikovat, smát se, zpívat. Někdy i vybít jejich vztek a pláč na správném místě, správným způsobem a se správnými pravidly. Využít tak společný čas, znalosti a dovednosti ke spokojenosti tolik křehké dětské dušičky.

Na Bambiriádě nikdo nespěchá, neřeší pracovní schůzky (tedy kromě lidí ze štábu, ti to zde mají dobrovolně povinné), nedostatek času, fantazie a nápadů. Vítají vás tu úsměvem, ochotnou radou a fakt dobrými nápady. Snaží se vytáhnout kluky a holky z pohovek, gaučů a šedivých křesel. Ukázat jim, jak si skutečně prožít bezstarostné dětství.

V ekonomické době vás zarazí hned několik nepřehlédnutých detailů. Jedná se o neziskové organizace! Vstup zdarma! A každá výhra má větší cenu, než jakákoliv mince či bankovka! Děti si odnesou časopis, balónek, knížku. Maličkosti, které udělají radost, ale nejsou tolik podstatné. V paměti se jim uloží mnohem více. Vylezly tady provazovou dráhu, překonaly strach z vody, postavily hrad, vytvořily keramické cosi, potkaly nové kamarády. Smály se, utíkaly pro míč, překonaly překážky a v neposlední řadě prožily prima den.

Neméně důležité zážitky, dojmy a myšlenky si odnáší i dospělá část „bambiriádního publika“. Rodiče tu stráví den se svými dětmi, a to je strašně důležitý krok na jejich společné cestě. Mohou tu vybrat oddíl, tábor, kroužek. Vymyslet, jak využít volný čas dětí.

A udělat vše proto, aby splnili cíl letošní Bambiriády a dětský svět se stal skutečně báječným.

Moje první táborové prázdniny probíhaly v základně u řeky. Když jsem večer kráčela k dlouhému umyvadlu s několika kohoutky, ze kterých (pro mě z naprosto nepochopitelných důvodů) tekla jen studená voda, začaly padat první slzy. Druhý den byl můj kufr znovu úhledně složen a připraven na návrat k mamince. Před zraky všech dětí z oddílu zcela jasně a důrazně vysvětluji své vedoucí, že takhle přežít nedokážu a pokud mi nebude umožněno se ráno a večer vykoupat, pokud budu mít ve stanu opět komáry a pokud bude budíček znovu v brzkou ranní hodinu, odmítám nadále setrvávat na tak příšerném místě. Zlá, protivná a dokonale nepřístupná vedoucí mi ochotně pomohla z kufrem zpět do stanu. Našla ešus, vložila do něj škrabku a s úsměvem (ten jsem nechápala už vůbec) mě poslala do bramborové zátoky. Začala tak dlouhá, strastiplná, úzkostlivá, vzdorovitá, válečná a taky vítězná cesta. Statečně jsem překonala vzdor, oškrábala několik velkých hrnců brambor, vyměnila nerez příbor za zahnutou lžíci. Naučila se nosit jen dvě trička denně a studená

voda ztratila pachuť bezmoci. Na konci tábora mi opět tekly slzy. Nechtěla jsem se rozloučit se svou vedoucí, která se v průběhu dvou týdnu v mých očích změnila k nepoznání. S holkama, který mi sestřihly vlasy a vytvořily několik copánků. U brány stála opálená holka, měla špinavá kolena, na krku medailónek z kůry a strašně moc chtěla zůstat...

Můj první tábor, má první *Kimova hra*, první velké zapalování slavnostního ohně ze čtyř stran, první *bojovka*, první pohádková strašidelná noc, první noční hlídka, první ušmudlané adresy po kapsách. Do dneška si pamatuji táborovou písničku, číslo stanu, znaky na vlajce a bahnitou cestu do bramborové zátoky...

Možná nezáleží na zaměření tábora (svůj hlas přesto dávám těm opravdovým, blízko k přírodě a k člověku samotnému), máme už novinky v podobě táborů jazykových, počítačových, keramických, rozhlasových, jiných. Důležitá je myšlenka a podstata těch několika týdnů. Je stejná jako jedna z myšlenek a podstat Bambiriády. Lidé tu nechtějí sami změnit děti, jejich myšlení a představy. Jen pomohou najít správnou cestu, překonat boj a dojít zdárně k cíli. Děti si svá vítězství dokážou vybojovat samy. Pod správným vedením přežijí studenou vodu, vyženou ze stanu komáry a vyrobí několik hrnců zlatavých brambor. Najdou tak v sobě človíčka, který si dokáže užít tolik *báječný dětský svět.*

Pro všechny účastníky Bambiriády, pro děti, dospěláky, rodiče, pro malé i velké. Pro úplně všechny čtenáře Archy mám jeden důležitý vzkaz od opálené holky a moudrého pána jménem Platón: *„Starajíce se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní.“*

Marie Molková – Hromča
ilustrační foto Radka Páleníková
a archiv Bambiriády 2006

Řekli o Bambiriádě

Martin Bělohlávek, ředitel Bambiriády 2006
„Bambiriáda není festivalem neziskového sektoru v tom kterém místě, a nepřehlédnutelná by na ní měla být prezentace určité výseče občanské společnosti. Mám na mysli sdružení pracující s dětmi a mládeží, střediska volného času a domy dětí a mládeže. Ty by měly mít dominantní pozice na Bambiriádě. Všechno ostatní je druhotné – řekl bych klidně ne sekundární, ale terciální.“

Pavel Trantina, předseda ČRDM
„Asi každý z nás v dětství snil o úžasných dobrodružstvích, utíkal do vysněných světů – a podobně i dnešní děti hledají prostor pro vzrušující zážitky. Ale nacházejí je, nebo se utápějí v nudě? Anebo se přidají k partě, která jim představí spíš tu stinnou stránku našeho světa? Sdružení, představující se na Bambiriádě, nabízejí dětem a mladým lidem bezpečné prostředí pro užitečné trávení volného času.“

Jana Vohralíková, bývalá předsedkyně ČRDM
„Měla jsem tu čest být u začátku myšlenek o Bambiriádě a u prvních ročníků, které byly docela složité. Ale nakonec je z toho úžasná akce, která se líbí...“

Václav Pícl, náměstek ministryně školství, mládeže a tělovýchovy
„Bambiriáda je velmi osvědčená akce, která probíhá po celé republice.“

Přestřižením barevné stuhy pod pódiem na pražském vrchu Vítkov ve čtvrtek 25. května 2006 před polednem zahájili organizátoři Bambiriády, její hosté a partneři čtyřdenní maratón této celostátní akce, pořádané Českou radou dětí a mládeže (ČRDM).
Letošní, v pořadí již osmý ročník se pod mottem BÁJečNÝ DĚTSKÝ SVĚT konal od čtvrtka do neděle, a to kromě Prahy v dalších 25 městech ve všech krajích ČR. Prestižní akce vyzdvihuje význam smysluplného využití volného času nejmladší generace a pestrost nabídky, již v tomto ohledu představují různá juniorská uskupení, domy dětí a mládeže či centra volného času.

Na Vítkově začal osmý ročník celostátní Bambiriády

„To, čeho si nejvíce cením, je, že Bambiriáda neprobíhá jenom v Praze; probíhá opravdu na mnoha místech České republiky, což je úžasný výkon,“ prohlásila uznale ředitelka odboru pro mládež MŠMT Eva Bartoňová. Blahopřála pořadatelům i k tomu, že se jim podařilo *„myšlenku Bambiriády vyvézt i mimo hranice České republiky“*. Podobně jako loni i letos totiž akci podle českého vzoru zažijí ve dvou slovenských a jednom polském městě.

„Přemýšlel jsem, jak vypadá báječný dětský svět. A myslím si, že to, o čem jsem my všichni snili, když jsme byli malí – to, do jakých bájných světů jsme utíkali – má docela pěkné zhmotnění tady na Bambiriádě,“ podotkl předseda pořádající ČRDM Pavel Trantina. Bambiriáda podle něj ukazuje, že není třeba o báječném světě jen snít, ale že ho lze nalézt blíž, než by se mohlo zdát. *„Třeba za rohem našeho domu; za dveřmi klubovny, sálu, kde funguje folklorní sdružení, nebo na plácku, kde stojí indiánské týpí – a především v létě o prázdninách na táborech,“* připomněl Pavel Trantina smysl pořádané akce. Upozornil, že o to, aby dětský svět byl opravdu báječný a nebylo nutné o něm jen bájit, se starají desetitisíce dobrovolníků, kteří vedou sdružení dětí a mládeže v celé republice.

Eva Bartoňová pri zahájení Bambiriády

„Podporujeme ČRDM, jednotlivá sdružení, v organizování nejrůznějších akcí – a právě Bambiriáda je tou nejvýznamnější,“ připojil se svou zdravicí z pódia na Vítkově Petr Hájek, zástupce generálního partnera – Generali pojišťovny a.s. Součástí úvodního ceremoniálu se stalo mj. i vyhlášení výsledků vědomostní soutěže pro děti Okřídlený lev, svým názvem odkazující na benátského lva z loga generálního partnera Bambiriády, který soutěž spolu s ČRDM uspořádal. Dalším z hostů, kteří se krátce ujali mikrofonu, byl také pražský radní Jan Štrof a bývalá předsedkyně Rady Jana Vohralíková.

Na pódiu přikrášleném – podobně jako celý bambiriádní areál – v „antickém“ stylu byly rovněž slavnostně předány ceny ČRDM „Přístav“. Vedení ČRDM je každoročně uděluje regionálním politikům či úředníkům veřejné správy za jejich podporu a pomoc mladé generaci i těm, kteří se na jejich mimoškolní výchově podílejí. Letos náleží umě malované trosečnické láhve se skrytým poselstvím pětici laureátů. Jsou jimi vedoucí oddělení mládeže a sportu příslušného odboru KÚ Kraje Vysočina Jan Burda, vsetínský starosta Jiří Čunek, hejtman jihomoravského kraje Stanislav Juránek, vedoucí oddělení dětí, mládeže a tělovýchovy královéhradeckého krajského úřadu Miroslava Smolíková a starosta obce Kateřinice Antonín Mikšík. Tomu povinnosti neumožnily osobně si cenu v Praze převzít – obdržel ji v pátek při otevírání dětského bezbariérového centra v Kateřinicích.

Poněkud netradiční ráz dalo startu letošní Bambiriády slavnostní předání pamětní stuhy, kterou organizátoři věnovali vojenskému posádkovému velitelství Praha jako výraz díků za dlouholetou spolupráci. *„Skutečnost, že děti a armáda k sobě tak trošičku patří, není jen fráze, protože armáda nám pomáhá naprosto zásadním způsobem při organizaci akce takovéhoto rozsahu,“* předeslal ředitel Bambiriády Martin Bělohlávek. Zástupci Rady oplátkou obdrželi knihu o vojenské historii Prahy.

ČRDM
foto Radka Páleníková

Další informace o Bambiriádě najdete na internetových stránkách www.bambiriada.cz. Více o letošních laureátech si můžete přečíst na stránkách Ceny Přístav.

Pamětní stuha pro bojový prapor – za práci pro děti

Asi není příliš obvyklé, aby byly bojové prapory vojáků zdobeny stuhami, které připomínají mírové nasazení armády ve prospěch dětí. Zvláště, pokud by navíc nešlo ani o pomoc armády při „mimořádných situacích“, třeba živelních pohromách. A přesto právě takovou pamětní stuhu připevnil předseda České rady dětí a mládeže (ČRDM) Pavel Trantina k bojovému praporu Posádkového velitelství Praha u příležitosti zahájení Bambiriády 2006 na vrchu Vítkově.
Proč?
Armáda České republiky tuto akci velmi významně podporuje. A to již řadu let.

Pavel Trantina připevňuje stuhu

Bambiriáda vznikla před osmi roky proměnou z původního festivalu sdružení dětí a mládeže. U jejího zrodu stál ředitel letošního ročníku Martin Bělohlávek. *„Jako vedoucí této akce jsem si navymýšlel spoustu záležitostí – a všichni se mě ptali, kdo to zařídí. Říkal jsem, že něco dobrovolníci… a o něco že požádám armádu,“* zavzpomínal na bambiriádním pódiu při slavnostním dekorování bojového praporu. Někteří lidé se podle něj na takové plány dívali s nedůvěrou, padly tehdy prý i poznámky o militarizaci. *„Nicméně, zkusili jsme to – a musím říct, že na ministerstvu obrany a na Generálním štábu Armády ČR jsme našli nejenom vynikající partnery, ale dnes mohu říci, že i kamarády a přátele, kteří si tuhle akci vzali tak trochu za svou,“* prohlásil Martin Bělohlávek.

Vývoj událostí potvrdil, že všechny obavy byly liché. *„Ukázalo se, že děti a armáda k sobě tak trošičku – říkám úmyslně trošičku – patří, a že to není jen fráze. Protože armáda pomohla naší zemi v mnoha jiných svízelných situacích a nám pomáhá naprosto zásadním způsobem při organizování akce takovéhoto rozsahu,“* zdůraznil ředitel Bambiriády. Armáda na ní totiž plní řadu funkcí a pro pořadatele i příjemných povinností – zkušenostem a umu vojenských kuchařů například vděčí za takovou „maličkost“, jako je hromadné stravování servistýmu při čtyřdenní akci konané pod širým nebem. Vojáci měli na Vítkově i vlastní prezentační stan, kde si malí návštěvníci mohli pod odborným dohledem třeba vyzkoušet, jakou mají mušku – při „střelbě“ do počítačového terče…

Za udělení Pamětní stuhy před nastoupenou čestnou jednotkou poděkoval zástupcům ČRDM velitel posádky Jan Černík. *„Bereme to – všichni příslušníci Posádkového velitelství Praha – jako ocenění naší dlouhodobé, již osm let trvající spolupráce. Jsem pevně přesvědčen, že tato spolupráce se bude dále rozvíjet, že budeme společně zabezpečovat tuto akci – a bude-li třeba i jiné – a že vztah armády a dětí bude ještě hezčí, než je nyní,“* pronesl plukovník Černík. Pavlu Trantinovi a Martinu Bělohlávkovi pak na závěr ceremoniálu, zahájeného koncertem Posádkové hudby Praha, předal publikaci *Od knížecí družiny k posádkovému městu*, která mapuje vojenskou historii Prahy od Keltů až po současnost. Tento knižní titul týden předtím pokřtili primátor hlavního města Pavel Bém s náčelníkem Generálního štábu Armády ČR Pavlem Štefkou; oba přitom náležejí k osobnostem, které letošnímu ročníku Bambiriády udělily svoji záštitu.

-maj-
Foto Radka Páleníková

čestná jednotka

Martin Bělohlávek v rozmluvě s plukovníkem Černíkem

Vím dobře, co tahle práce obnáší

Rozhovor s vedoucí oddělení dětí, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje Mgr. Miroslavou Smolíkovou, laureátkou Ceny ČRDM „Přístav“ za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží pro rok 2006

Jste, paní magistro, čerstvou držitelkou Ceny Přístav – s jakými pocity jste ji přebírala?

Určitě si té ceny nesmírně vážím, protože vím, co obnáší práce právě v neziskových organizacích. V zájmových aktivitách jsem vlastně vyrostla: tancování, pěvecké sbory, divadlo, folklorní soubory… A jsem nesmírně šťastná, že teď na krajském úřadu mohu tyto věci trochu ovlivňovat: pracuji na oddělení volnočasových aktivit, tělovýchovy a sportu. A vím docela dobře, kolik práce s dětmi a mládeží neziskové organizace na tomto poli vykonají.

Mám štěstí, že se mi prolíná profesionální dráha s dráhou jinou – už dvacet let diriguji v Královéhradeckém dětském pěveckém sboru. Pohybuji se tedy v této sféře vlastně i jako dobrovolník, takže vím, o čem ta práce je.

Už máte pro cenu, která má podobu malované „trosečnické“ láhve, vyhlédnuté nějaké vhodné místo, kde byste si ji vystavila – třeba v práci? A pokud ano, co vám pohled na ni bude připomínat?

Určitě – v práci. Hned vysvětlím, proč. Protože si myslím, že ta cena není jenom pro mě. Mám na svém pracovišti tým báječných mladých lidí a už od roku 2001 to spolu „táhneme“. Není jednoduché obhajovat volnočasové aktivity; problematika, která se řeší na krajských úřadech je nesmírně široká – a volný čas jaksi třeba není v danou chvíli prioritou… Ale my se snažíme vysvětlovat, že je to vlastně nejekonomičtější a nejúčinnější prevence sociálně patologických jevů. Když dítě má to štěstí, že mu někdo nabídne zajímavou činnost už v útlém věku, a vytvoří si v sobě určitý pracovní řád, tak není nebezpečí, že by ho mohlo oslovit něco tak špatného, jako je šikana, drogy a podobně. Vím, že existuje spousta talen-

Miroslava Smolíková s bývalou předsedkyní ČRDM Janou Vohralíkovou (nahoře) a dalšími laureáty Ceny Přístav (dole)

tovaných dětí. A myslím si, že je důležité jim dát šanci, aby měly možnost svůj talent rozvinout.

Máte nějaké své životní kréd o, zásadu, kterou se ve své profesní činnosti řídíte?

No, těch zásad by bylo asi víc. Ale určitě bych řekla, že se setkávám ráda s dobrými lidmi, kteří mají dobré úmysly a jsou ochotni a schopni dělat něco pro druhé, ne jenom sami pro sebe.

Navrhovatelé (Aliance dětí a mládeže Královéhradeckého kraje, DDM, YMCA, Junák, Pionýr), kteří vás na Cenu Přístav nominovali, ocenili mimo jiné vaše pětileté působení v nynější funkci. Uvedli, že díky němu „není sektor dětí a mládeže v rámci kraje Popelkou“. Jaké faktory podle vás vůbec ovlivňují zařazení zmíněného sektoru na žebříčku priorit úředníka?

Záleží skutečně na argumentaci, na určitém vysvětlení problému. Když se nám nepodaří některé věci prosadit na první pokus, nenecháme se zahnat do kouta. Samozřejmě znovu promyslíme, jak budeme postupovat dál; hledám spojence v tom, abychom mohli své věci zdůvodnit, prosadit – a většinou se nám to daří. Myslím si, že směrem jednak k našim zastupitelům a jednak ke kolegům z ostatních oddělení nemáme problémy. Ale je třeba danou problematiku znát a skutečně fundovaně argumentovat.

Možná jste na to už částečně odpověděla, nicméně: Pomáhá nějak vaší profesionální práci fakt, že sama působíte ve nestátní neziskové organizaci?

Ano, jistě. Protože se umím vcítit do problému ostatních lidí, kteří se těmito věcmi zabývají. A pak – mám výhodu, když třeba někdo z neziskového sektoru neví, že já se v neziskové oblasti angažuji, a viní nás kupříkladu z toho, že máme příliš složité dotační programy. Řeknu mu: „Milý pane, já jsem ve stejné situaci jako vy. A když chci někde získat pro svůj pěvecký sbor finanční prostředky – ať už jde o ministerstvo, magistrát, kraj – tak musím projít stejným procesem jako vy, když žádáte náš kraj.“ Takže chápu obě dvě role. Taky se zlobím, že musím psát složité projekty, ale vím dobře, že dnes už je všechno tak, že skutečně musíme umět zdůvodnit, argumentovat a dokladovat veškeré potřeby v rámci dotačních programů.

Poslední otázka – jaký je váš názor na Bambiriádu?

Bambiriádu chápu jako určitou prezentaci zajímavých aktivit. Někdy mě mrzí, že veřejnost nemá až tak zájem se podívat, co všechno vlastně tyto organizace nabízejí. Mnohdy se zdá, že někteří rodiče ani neví, čemu by se jejich děti mohly věnovat. A škála nabízených aktivit je přitom velmi široká a pestrá.

za rozhovor poděkoval Jiří Majer
foto Radka Páleníková

Sněm dětí a mládeže 2006

Česká rada dětí a mládeže ve spolupráci s programem Participace (organizátor akce) každoročně pořádá Sněm dětí a mládeže (SDM). Jedná se o setkání mladých lidí z bambiriádních měst, kteří si touto cestou mohou vyměnit zkušenosti a zároveň se dozvědět spoustu nových informací. Letošní sněm se konal 25. – 29. května a téma znělo: „Informovanost mládeže a možnosti dobrovolnictví u nás i v zahraničí“. Program byl opravdu pestrý.

První netradiční aktivitou bylo vytváření osobní vizitky. Účastníci mohli použít jakoukoli výtvarnou techniku chtěli a ztvárnit „jací jsou“. Odpoledne prvního dne debatovali se zástupci dětských a mládežnických organizací ze čtyř zemí Evropské unie – Německo, Litva, Maďarsko, Slovensko, kteří zde byli v rámci projektu Setkání v srdci Evropy. Všichni účastníci debaty se nejprve představili – jméno, organizace, záliby ve volném čase aj. Odpolední povídání bylo celé v anglickém jazyce, tlumočené předsedou ČRDM Pavlem Trantinou. Účastníky Sněmu dětí a mládeže zajímalo například to, jestli jsou organizace celorepublikové, jak pracují v oblasti participace dětí a mládeže apod.

Delegáti se pak večer seznámili s workcampy a EVS (Evropskou dobrovolnou službou), a to přímo od dvou účastnic projektu (dobrovolnic) ze Španělska a Rakouska, které svou „službu“ vykonávají v kanceláři ústředí Duhy – sdružení dětí a mládeže pro volný čas přírodu a recesi. Zajišťují chod workcampů – vysílání zájemců do zahraničí na léto (organizaci, ubytování, strava, doprava aj.). Dobrovolníků na EVS je v ČR více než deset a pracují v různých oblastech. Tu nejčastější představují sdružení dětí a mládeže.

Celodenním úkolem pro všechny bylo získat informace o všech organizacích, které se prezentovaly na Bambiriádě v Praze. Pracovalo se převážně u památníku na Vítkově – v dějišti Bambiriády, kde se všichni pokoušeli ve skupinkách získávat informace, najít nej-atrakci, zpracovávat otázky a vytvořit anketu, která se týkala právě dobrovolnictví a informovanosti dětí a mládeže.

Aby nebylo workshopů málo, vedoucí programu Participace Jana Votavová a dobrovolnice Jindřiška Rousová seznámily delegáty s organizací Duha a jejím programem Participace. Další novinkou pro všechny byl Europass – doklad, ve kterém může mít „euroobčan“ zaznamenané své vzdělání, profesi aj.

Poslední den účastníci sněmu navštívili Národní muzeum a stan UNICEFu na Václavském náměstí. Celý den se nesl ve znamení předávání informací. Hovořilo se o České národní agentuře Mládež (www.youth.cz), Národním institutu dětí a mládeže (www.nidm.cz) a Eurodesku (www.eurodesk.cz).

Při jednání sněmu na pražském magistrátu delegáti zhodnotili výsledky předchozí čtyřdenní práce a shrnuli stav informovanosti české mládeže. Hodnocení probíhalo neformálními metodami – šlo o spoustu lepení barevných papírků, vystřihávání a úsměvů. Čtyři skupinky pracovaly na tématech „Ideální dobrovolník“ a „Reálný informovaný mladý člověk“ , které zpracovávaly na arch papíru; obkreslily a popisovaly „papírové lidi“ a vyhodnocovaly navzájem správnost a postřehy ostatních skupin.

Závěry debaty: Někteří naši obyvatelé nevědí o možnostech, které mají. Informace se nedostávají ke všem. Sociálně slabé rodiny nemohou poskytovat svým dětem dostatečné volnočasové vyžití. Ceny kroužků jsou v některých regionech příliš vysoké. Sdružení a organizace pro děti a mládež by měly více informovat mladé lidi o své činnosti.

Na Sněmu dětí a mládeže byli účastníci z různých měst a organizací – pionýři, skauti, sportovci, zástupci parlamentů dětí a mládeže. Všichni se shodli, že akce tohoto typu jsou přínosné. Informací, které dostali, bylo mnoho a budou je předávat dál.

Duha – program Participace, organizátor Sněmu dětí a mládeže
foto Duha a Radka Páleníková

Jan Burda s Evou Bartoňovou, ředitelkou odboru pro mládež MŠMT

Cena Přístav není jen pro mne

Rozhovor s Janem Burdou, vedoucím oddělení mládeže a sportu Krajského úřadu kraje Vysočina a laureátem Ceny Přístav za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží za rok 2006

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že dostanete Cenu Přístav a co pro vás osobně tato cena znamená?

Ty pocity jsou naprosto úžasné a já jsem přemýšlel, za co tu cenu vlastně mám. Na krajském úřadě v pozici, ve které jsem, pracuji od srpna 2001. Přišel jsem tam s tím, že chci, aby naše oddělení fungovalo hodně otevřeným způsobem, abychom práci pro děti nedělali od „zeleného“ úřednického stolu, ale byli skutečnými partnery pro organizace pracující s dětmi a mládeží. Jak se zdá, tak se to podařilo a naší práce si všimli.

Takže ocenění, které jste obdržel, pokládáte spíše za výraz uznání práce více lidí?

Ta cena není jen pro mne – kdybych ji mohl rozdělit, tak ji rozdělím i mezi své čtyři spolupracovníky na oddělení. Myslím si, že cena patří i radním a panu hejtmanovi, kteří naši práci nějakým způsobem podporují a rozhodují o financích. Cena Přístav není tedy jen pro mě, ale pro celý Krajský úřad kraje Vysočina a jsem moc rád, že jsme se mohli stát přístavem pro neziskové a dětské organizace.

Pomáhá vám nějak při vaší práci skutečnost, že jste sám pracoval nebo stále působíte ve sdruženích pracujících s dětmi a mládeží?

Myslím si, že ano. Od první třídy jsem byl členem oddílu – v podstatě skautského, i když v té době to byli pionýři. V práci s dětmi se stále nějakým způsobem pohybuji a myslím si, že mi to dává možnost nahlédnout do problémů jednotlivých sdružení z druhé strany. Když k nám přijdou představitelé těchto sdružení, umožňuje mi to lépe pochopit jejich problémy a požadavky, což je podle mého názoru jedině dobře.

Zbývá vám při vaší funkci ještě nějaký volný čas? A čemu ho věnujete?

Mám svůj oddíl, ve kterém pracuji. Takže po práci, kde to dělám profesionálně, jestli se to dá takto říct, jsem i ve svém volném čase stále s dětmi.

Co byste popřál Bambiriádě do dalších let?

V první řadě samozřejmě dobré počasí. A do příštích let, aby se rozšířila ještě na další města. I když už je Bambiriáda ve všech krajích, tak si myslím, že stále jsou místa, kam ji rozšiřovat, a že je potřeba se k dětem dostat ještě o něco blíž.

za rozhovor poděkovala
Kristýna Makovcová
foto Radka Páleníková

Záštitu nad Bambiriádou 2006 převzali:

- JUDr. Cyril Svoboda, ministr zahraničních věcí
- JUDr. Petra Buzková, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy
- Mgr. Vítězslav Jandák, ministr kultury
- JUDr. Karel Kühnl, ministr obrany
- Mgr. František Bublan, ministr vnitra
- Mgr. Radko Martínek, ministr pro místní rozvoj
- MUDr. Pavel Bém, primátor hl. m. Prahy
- Ing. Pavel Štefka, náčelník Generálního štábu Armády ČR

Kresba Dušan Grombiřík

Do bran Báj(eč)ného světa mířily tisíce lidí

Přes rozmary počasí zamířily v pátek 26. května 2006 ke vchodům do areálů, v nichž pokračuje druhým dnem Bambiriáda, další tisíce lidí – den předtím si jich tam například jen v Chrudimi našlo cestu více než 5100 a v Praze přes 4200. K sedmi městům, kde celostátní přehlídka činností dětských a mládežnických sdružení odstartovala již ve čtvrtek (někde jen doprovodnými programy), se připojilo zbývajících 19. Návštěvníci akce, kterou tradičně pořádá Česká rada dětí a mládeže, ochutnávají ukázky celoročních programů rozmanitých juniorských spolků a zjišťují přitom, proč organizátoři vybrali pro letošní, osmý ročník Bambiriády motto **BÁJEečNÝ DĚTSKÝ SVĚT**.

Pátečního zahájení nymburské akce se ujal hejtman Středočeského kraje Petr Bendl; po jeho úvodním proslovu následovalo vypuštění 43 nafukovacích balónků symbolizujících počet organizací, které se tam akce zúčastní. Ačkoliv se v Nymburku koná Bambiriáda letos poprvé, podle mínění hejtmana, který ji už dříve navštívil v jiných městech, má srovnatelnou úroveň. *„Tady jsou lidé stejně nadšení a snaží se pro děti udělat maximum,“* soudí Petr Bendl. Zvláštností nymburské Bambiriády je, že její organizátoři uzpůsobili veškerý program i pro děti s těžkým zrakovým postižením.

Středočeský hejtman nebyl jediným politikem, který v pátek na Bambiriádu zavítal. Na zlínské akci se objevil ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach. Na otázku, která expozice ho nejvíce zaujala, odpověděl: *„Všechny jsou zajímavé. Každá charakterizuje činnost jednotlivých sdružení. Za poutavé považuji například středověké kostýmy a makety středověkých zbraní. Využil jsem neodolatelné možnosti vyzkoušet si stavbu věže se zavázanýma očima a spolu s kolegou z poslanecké sněmovny Josefem Smýkalem jsme uvedli do chodu dosud funkční starou hasičskou stříkačku.“*

V Šumperku stejně jako loni i letos na Bambiriádě přivítali děti ze zahraničí. Tentokrát přijely ze slovenské Prievidze, polské Nysy a maďarského městečka Csanádapáca. Kdo chce, může v báj(eč)né šumperské civilizaci navštívit starověký Řím a Řecko a nachytat si tam dobrou večeři – papírové rybičky na magnety – nebo si poskládat lodičku z papíru. Ve starodávné Číně si mohou složit elegantní papírový

Řekli o Bambiriádě

Eva Bartoňová, ředitelka odboru pro mládeže MŠMT
„To, čeho si nejvíce cením, je, že Bambiriáda neprobíhá jenom v Praze; probíhá opravdu na mnoha místech České republiky, což je úžasný výkon.“

Ing. Petr Hájek, Generali pojišťovna, a.s. (generální partner Bambiriády)
„Podporujeme Českou radu dětí a mládeže, jednotlivá sdružení, v organizování nejrůznějších akcí – a právě Bambiriáda je tou nejvýznamnější.“

Jan Štrof, pražský radní
„Bambiriáda se každoročně setkává s nebývalým ohlasem a zájmem nejen u pražských dětí a jejich rodičů, ale i návštěvníků hlavního města. Tento projekt každoročně přiláká tisíce zájemců, kteří chtějí prožít něco neobvyklého. Nejen z těchto důvodů jsme tento projekt finančně podpořili prostřednictvím grantů.“

Břetislav Brejcha, pracovník skupiny metodiky a prevence Národní protidrogové centrály
„Jsme přesvědčeni, že čím více budou děti trávit volný čas smysluplnými aktivitami – se kterými se lze právě díky Bambiriádě seznámit – a čím více bude vzrůstat společenská objednávka na podporu takových činností, tím méně bude mít Národní protidrogová centrála v budoucnu práce.“

vějířek, namalovat a vystřihnout si masku nebo si jen hrát a trefovat se tenisovými míčky do otvorů v hrůzostrašném drakovi. V Indii si může poskládat puzzle s Aladinem nebo se nechat ,,potetovat" od hlavy až k patě indickými motivy…

Zajímavostí Karlovarska zase je, že se tam Bambiriáda nekoná centrálně; snahou organizátorů bylo zpřístupnit ji dětem v celém kraji, k čemuž využili sítě knihoven. V pátek odpoledne se tedy akce konala v Ostrově nad Ohří, v Karlových Varech, v Sokolově, v Kraslicích, v Habartově, ve Františkových Lázních a samozřejmě v Chebu. Program byl letos obohacen i o možnost návštěvy hvězdáren v Karlových Varech a v chebském gymnáziu.

Také v Praze proudily „antickými" branami s římským letopočtem MMVI už od rána zástupy návštěvníků; šlo především o výpravy školních dětí a maminky s caparty předškolního věku. Bájný dětský svět na Vítkově jim nabízí pestrou zábavu. Zájemci se mohou u stanu Klubu Pathfinder pokusit projít vyznačenou trasu křižovanou zavěšenými a rozkývanými PET-láhvemi s vodou nebo se zúčastnit „kohoutích zápasů" na nízké kladině. YMCA jim dává k dispozici stolní fotbal a mozaiku hada, do níž mohou přidat svůj „střípek"; Hnutí salesiánské mládeže zase lukostřelbu a sdružení Malý princ dračí loď „Dragabundus", určenou k nácviku pádlování nasucho v rytmu bubnu. Junák pro ně přichystal ukázky a výcvik lasování, bungee-running (pohyb člověka přivázaného na pružném laně) nebo chůzi podle zrcátek. Pionýr přišel s celou obsáhlou kolekcí úkolů (chůze na „šlapácích", házení míčků, stavění chrámu z krabic aj.), po jejichž splnění mohou zájemci vhodit své přání do bludiště. Mnozí malí návštěvníci už také vědí, jak dobře se u sdružení Letní dům maluje, jak woodcrafteři z Ligy lesní moudrosti rozdělávají oheň křesáním jisker…

ČRDM

foto www.bambiriada.cz

Po slavnostním zahájení letošní Bambiriády a předání ceny Přístav nastala ta správná chvíle pro vyhlášení výsledků soutěže Okřídlený lev.

Porota nakonec rozhodla takto:

Kategorie do 9 let

• 1. místo - Nikola Čížková, Jevišovice
Okřídlený lev – král zvířat. Generali – královna pojišťoven.

• 2. místo - Monika Minarčíková, Jevišovice
Lev – síla. Lev – pojišťovna.

• 3. místo - Pavla Procházková, Jaroměř
Lev s křídly má bájnou moc, ví jak z nouze ven, jak překonat zlou moc a zahnat černý sen.

Kategorie 10-12 let

• 1. místo - Eliška Krýslová, Praha 8
Ať jsi velký nebo malý, pojistí tě Generali.

• 2. místo - Markéta Vránová, Praha 9
Pojišťovna Generali nejlepší je ze všech všady.

• 3. místo - Jiří Brabenec, Praha 5
U Generali pojišťoven se sílou lva proti úrazu zajištěn.

Kategorie 13-15 let

• 1. místo - Michal Kolka, Praha 6
Generali pojistí tě, ať jsi stařec, nebo dítě. Tvoje auto a dům též, prostě všechno, co jen chceš.

• 2. místo - Michaela Sucharová, Ostrava-Hrabůvka
Jít s okřídleným lvem znamená mít jistotu den co den!

• 3. místo - Jan Barták, Praha 9
Mít pocit bezpečí každý den? Jen s pojištěním s okřídleným lvem.

Jsem jen jedním z těch, kteří podpořili dobrý nápad

Rozhovor se starostou Vsetína Jiřím Čunkem, laureátem Ceny ČRDM „Přístav“ za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží pro rok 2006

Jakou hodnotu pro Vás, pane starosto, představuje Cena Přístav, kterou jste právě obdržel?

Především je pro mě velkým překvapením. Protože věci, které dělám, tak dělám opravdu proto, že pevně věřím, že jsou potřebné. Nejenom pro naše město, ale pro naši společnost. Takže: Ceny si moc vážím, ale je pro mě velkým překvapením, že jsem ji získal.

Starostou Vsetína jste od roku 1998. Podle zástupců Junáka, Asociace TOM a Folklorního sdružení, kteří Vás nominovali, jsou od té doby prakticky veškerá vaše činnost i zájmy spjaty více či méně s podporou mladé generace. A to jak mládežnických sdružení, tak také dětí v jejich občanském postavení či jako klientů škol rozličného typu. Proč jsou pro Vás kontakt a komunikace s nimi tak důležité?

Myslím si, že hlavně starostové a lidé veřejně činní mi budou rozumět – kontakt s nimi je pro mě obohacením a velkou posilou. Je to totiž tak, že když nakonec dojde k osobnímu rozhovoru s dětmi – a ony jsou naučeny v kolektivu, kde se pohybují, být otevřené – tak zjišťuji, že jsou daleko čistší, než z nich nakonec uděláme. A to tím, že my dospělí mnohdy děláme společnost horší. Je to možná také tím, že pod rouškou demokracie dáváme dětem volnost a svobodu, která jim nepřísluší, protože si s ní neumí poradit. Neumíme jim vyplnit čas, ale přesto jim tu svobodu dáváme, takže je vrháme do náruče mnohých neřestí, kterým se těžko odolává. Proto všichni, kteří dokážou děti vést a starají se o ně, si zaslouží naši podporu. A děti v jejich čistotě jsou pro mne také velkým zdrojem inspirace.

Rodinné a mateřské centrum „Sluníčko“ ve Vsetíně-Rokytnici; organizování „Pásovce“ – neboli preventivní bezpečnostní akce pro nejmenší děti; založení dětského bezbariérového centra „Březiny“... A tak bychom mohli pokračovat. Čeho z toho, oč jste se ve své funkci ve prospěch dětí zasadil, si osobně nejvíc ceníte?

Jiří Čunek s Janou Vohralíkovou, bývalou předsedkyní ČRDM

V zásadě si nejvíc vážím těch, kteří dokázali zachytit určité vlnění této doby. Například iniciátorů potřebných akcí. Já nejsem tím, kdo ty akce vymyslel a organizoval. Já jsem pouze jedním z těch, kdo ten dobrý nápad – možná v pravé chvíli – podpořil a on mohl vyrůst. Takže tohle je těžké říct. V našem městě je například škola Integra, kde se učí děti postižené společně se zdravými. Dochází k tomu, že na té škole se už nikdo neotáčí za vozíčkářem nebo handicapovaným dítětem – spolužákem. Protože to je přece ten, který patří do této společnosti a není na něm nic divného. Pokud jde o Sluníčko, týká se spíše maminek, které se v kolektivu přesvědčí, že jejich starosti nejsou v zásadě až tak velké – jsou řešitelné. To zjištění pomáhá rozvoji jejich rodiny. A ta zase pomáhá rozvoji dítěte. Takže si nedokážu možná vůbec ani uvědomit – skutečně bych to nedokázal říct – co je důležitější. Všechno to, co je pro lidi dnes potřebné.

Druhým rokem jste inicioval kampaň „Fotkou a slovem proti vandalismu“, při níž mládež posílá své fotografie i literární práce odsuzující projevy vandalismu ve Vsetíně. Přinesla již kampaň podle Vašeho názoru nějaké výsledky? Doporučil byste ji k následování jiným městům?

Stoprocentně. A to proto, že jde o akci, která obce a města, ba ani školy nestojí v zásadě vůbec nic. Už snad ani neznám rodinu, kde by nějaký digitální foťák neměli. A jmenovaná akce v zásadě není o kvalitě fotografie. Vlastně o té fotografii vůbec není. Ona je o tom, že si dítě uvědomí, že tady existuje nějaký problém s vandalismem. Uvědomí si, co vůbec vandalismus je, vyfotí ho. Takže vlastně největší přínos je pro ty, kteří se do akce zapojí. Což je pak přínosem pro obec a společnost. Má děti, které si uvědomují: Stříkám-li sprejem na zeď či obracím-li lavičku nebo koš, tak dělám něco, čemu se říká vandalismus. Myslím, že zmíněná kampaň je hodna následování. Stojí velmi málo – a získáváme velmi mnoho.

Co si myslíte o Bambiriádě?

Je to báječná akce. Protože učí jedné věci – doufám, že jí učí: Můj kolektiv skautů, pionýrů, tomíků atakdále není jediný na světě. V pospolitosti a různorodosti – každý se vydá z nějakého důvodu jinou cestou – mohou ty kolektivy žít vedle sebe. Je tu někdo, s kým bych měl soutěžit, ale ne soupeřit ve smyslu zániku té druhé organizace. Nemám to chtít. Mám naopak chtít, aby se ten druhý rozvíjel, aby můj spolusoutěžící byl velmi dobrý. Protože pak i já vyrostu. Myslím, že tohle je pro život mladého člověka velmi důležité. Protože pak se dostane do prostředí, kde jsou různé barvy pleti, různé názory, různé národy, různé strany. A pak se třeba nebudou lidé fackovat.

za rozhovor poděkoval Jiří Majer
foto Radka Páleníková

Řady návštěvníků Bambiriády s příchodem víkendu ve srovnání s dvěma předchozími dny ještě o poznání zhoustly. A to i přesto, že se tato akce v drtivé většině z 26 měst koná v nestálém počasí prakticky pod širým nebem. Celostátní prezentační přehlídka činnosti rozmanitých juniorských spolků a sdružení, pořádaná Českou radou dětí a mládeže (ČRDM), se sobotou dostala do své druhé půle; akce je totiž maximálně čtyřdenní. V „poločase" šlo přitom konstatovat, že její celková návštěvnost se pohybuje v řádu desítek tisíc. Například jen v pátek se přišlo na Bambiriádu podívat v Praze 8200, v Šumperku přes 5700, v Ostravě 5000 a v Českých Budějovicích téměř 5000 lidí.

S víkendem řady návštěvníků Bambiriády zhoustly

V sobotu přivítali organizátoři **zlínské** Bambiriády na své akci předsedu branně-bezpečnostního výboru Poslanecké sněmovny Petra Nečase. Pozorně si prošel a prohlédl celý bambiriádní areál a na otázku, co ho nejvíc zaujalo, odpověděl: *„Nelze vyzdvihnout jednotlivé činnosti, ale spíše to, že se najdou lidé ochotní ve svém volném čase a bez nároků na odměnu se věnovat dětem a připravovat pro ně smysluplné využívání volného času."* Dodal, že to také považuje za jednu z možností prevence škodlivých civilizačních návyků, alkoholu a drog. Petr Nečas je dalším z politiků, kteří na letošní Bambiriádu zavítali (například den předtím v Jihlavě ministr vnitra František Bublan).

Na páteční zahajovací „Minibambiriádu" v **Brně**, určenou nejmenším návštěvníkům, navázal sobotní program pro děti všech věkových kategorií. O víkendu je jim k dispozici 80 stanovišť, kde si mohou vyzkoušet nejrůznější aktivity. Navíc dostanou deskovou hru Maratónský běh. *„Letos je to celé tak trochu maratónský běh báječným dětským světem,"* poznamenala pořadatelka brněnské přehlídky Madla Sobková. Kdo oběhne všechna stanoviště, obdrží medaili a diplom. Brněnskou Bambiriádu zaštítil jeden z pěti laureátů letošní Ceny Přístav, hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, a také primátor zmíněného města Richard Svoboda.

Na táborské akci se poprvé prezentovala Ochrana fauny ČR – záchranná stanice Votice. O pestrý program se v **Táboře** ovšem starala především různá dětská sdružení. Kupříkladu s pionýry si tam zájemci mohli navlékáním barevných těstovin na provázky zhotovit náramky či náhrdelníky; skauti pro ně zase přichystali netradiční disciplíny, z nichž asi nejlákavější bylo házení podkovou na cíl nebo přetahování lanem.

Zlín

Vstupní hala DDM v **Hradci Králové** se proměnila v klub deskových her s výběrem 80 titulů; v rámci Bambiriády tam probíhají turnaje ve čtyřech z nich. Pro ty, kteří hloubají, proč krajíc chleba padá na zem namazanou stranou – a nad spoustou dalších divů – jsou na hradecké Bambiriádě po ruce s vysvětlením malí debrujáři. Jejich prezentace je zaměřena na různé záhady a základní fyzikální zákonitosti. Sion si připravil nepřeberné množství zajímavých atrakcí. Lezecké aktivity (dětská lezecká stěna, lezecká fošna), opičí dráha (z pneumatik), hod na loď, atrakce pro malé děti (skluzavka, houpačka, malování, apod.).

V **Plzni** v Borském parku se na Bambiriádě všichni podílejí na sběru víček od PET-lahví, která potom pořadatelé věnují na podporu postižených dětí. V Šumperku si kvůli vydatnému dešti poprvé po pěti letech vyzkoušeli „mokrou variantu" – a valnou většinu aktivit ze Sadů 1. Máje operativně přesunuli do místního domu kultury.

„Antickým" parkem v **Praze** na Vítkově procházely zástupy malých návštěvníků, často s rodiči, jejichž tváře odrážely dobrou náladu. Děti měly možnost prověřit si třeba tábornický „patent" sdružení Royal Rangers: vaření na přenosném otevřeném ohništi, kde se dají plamínky udržovat i na stole v polní kuchyni; u stanu Dětské tiskové agentury se mohly „zapsat" do Velké školy malých novinářů; u Komunitního centra Motýlek si mohly zkusit, jak se ovládá invalidní vozík, a jaké to je, chodit se slepeckou holí… Mládež Českého červeného kříže pro ně připravila nácvik umělého dýchání, a dokonce trenažér pro manipulaci s přístrojem používaným k obnově činnosti srdce při jeho náhlé zástavě; tomíci rozdávali bambiriádní brýle zhotovené z prázdných PET-lahví…

ČRDM

foto www.bambiriada.cz

Jaroměř

Mé bambiriádní cesty

Musím říci, že rád cestuji. Rád objevuji neznámé kraje, rád svištím autem od města k městu. Mám rád silničky v naší pěkné přírodě, proto se každým rokem těším na pracovní bambiriádní jízdu. Rok co rok spousta kilometrů, hodně bambiriádních míst. A není to jen o městech, kde již z dálky je vidět shon, rodinky míří na Bambiriádu, je slyšet hlas pódia. Je to i o plakátech osamělých v zapadlé vísce na Chrudimsku. Je to o staré babičce, co na okraji Šumperku poradila cestu a věděla, že je bambiriádní čas. Letos to uběhlo zase rychleji. Je pátek ráno a já s dcerkou nasedáme a těšíme se na stovky kilometrů.

Jihlava. Znám vodní ráj, zoopark, podzemí. Kousek odtud jsme měli tábor. Takže situace je ulehčena, k ZOO trefím. Bohužel jsem skončil u druhého vchodu. Nicméně do slavnostního zahájení zbývalo 20 minut, a tak jsem to stihl. Na pódiu představitelé města a kupodivu neprší. Vysvitlo slunce a mělo na co koukat – Bambiriáda u ZOO má své výhody. Třeba tu, že školní třída může výhodně spojit vycházku na lemury a zastavení u hasičů. Ano, SDH (Sdružení dobrovolných hasičů) na Bambiriádě mělo velký prostor. Hadice, ukázky, technika. O kousek dál další sdružení. Musím přiznat, že jsem Bambiriádu v Jihlavě očekával ještě větší, ale na první ročník to bylo pěkné. K dalšímu růstu jsme popřáli mnoho sil a už ujížděli do Chrudimi.

Chrudim. Město jsem před lety prošel, povlávaje za rychlým Romanem Málkem, který mě protáhl z jednoho konce na druhý. Pětiletá Bambiriáda zde má již své jisté standardy, jako je zvládnutá propagace, média, jisté logické rozložení v příjemném parku. Nechybí vodácká část i opět jiné pódium. Své místo zde mají i komerční subjekty, které Bambiriádě přispívají, pomáhají nebo obohacují

program. Pěkně macatá Bambiriáda v Chrudimi má už něco za sebou a myslím, že je pevně zakořeněna v místě i v lidech.

Blízko je do **Hradce Králové**. Letos si nechávám více času na jednotlivá města – žádná honička. A tak je dost času na diskuse, zavrtávání se hlouběji pod bambiriádní povrch. Trochu problematický Hradec se letos, myslím, pěkně „chytil“. Posunuli tam pódium z amfiteátru, což je určitě plus: akce působí kompaktněji. Zajímavé zastavení u „domečků“ *(domy dětí a mládeže, pozn. red.)* i sdružení. Snad nejaktivnější program nám však v době naší návštěvy nabídla expozice ZOO. Určitě se tam vydáme při příští návštěvě východočeské metropole. Výhodné vstupné však platí jen v době Bambiriády – což je další z výhod, které čekají i v regionech na bambiriádního návštěvníka. Ovšem i u prezentací sdružení se dalo objevit hodně zajímavého – jako třeba oblíbené lanové aktivity.

Sobotní ráno nás zastihlo **v Jaroměři**. Celý park naplněn aktivitami, hodně lidí, zajímavý program na pódiu. Psí spřežení, indiánská týpí s programem u junáků, celý klasický opravdu

dobrý tábor u pionýrů, deskové hry… Pěkně využité místo, výborná produkce. Snad až na ultranízké pódium. Před organizátory prvního ročníku smekám. A jsem příjemně naladěn.

Poslední zastávka – vlastně stanice: **Nymburk**. V parku pod hradbami jsme strávili příjemné odpoledne. Vše fungovalo; množství sdružení, výborné pódium a bezvadný moderátor. Program pro nevidomé návštěvníky akce – u každé expozice byla připravena hra nebo program pro nevidomé. Své místo zde mají opět vodáci. Bambiriáda je úžasně fotogenická, protože kulisu tvoří pás hradeb. Rozumně pojaté občerstvení, zázemí pro hosty, krásné prostředí… Výborně zvládnutá organizace u pořadatelů prvního ročníku a nejlepší bambiriádní atmosféra. Neprší a není zima.

V **Praze** se přiblížil večer pro pořadatele a při vzpomínce na dvoudenní cestování jsem spokojen. Je vidět, že Bambiriáda žije a má dobré lidi s nápady. Navíc na jednotlivých místech je krásně vidět naplňování bambiriádních myšlenek. Třeba té o spolupráci sdružení, vzájemném poznání a společné práci.

Tak pokud budete za rok mít alespoň jeden den volný, neváhejte a vydejte se do měst, kde žije Bambiriáda, načerpat trochu té pozitivní enegie a atmosféry.

Pavel Hofrichter
Foto autor

Lepší než na Vítkově

Náš kmen *Tate Osmaka* z Dolan u Jaroměře se letos stal pořadatelem první Bambiriády v **Jaroměři**. Jiří Plšek, náčelník kmene, mě pozval na její zahájení. Dorazil jsem krátce po páté. Na první pohled jsem musel ocenit krásné místo, kde se Bambiriáda v Jaroměři konala. Skoro v úplném centru města v parku u řeky.

Na jaroměřské Bambiriádě se prezentovalo na dvacet sdružení. Jiří provázel skupinku pozvaných hostí po jednotlivých stanovištích. Přítomna byla regionální zástupkyně pojišťovny Generali, senátor Fejfar, starostové Jaroměře, Dolan, úředníci, kteří mají v pracovním popisu kontakt se sdruženími dětí a mládeže. V nedaleké skautské klubovně pak proběhla diskuze mezi zástupci sdružení a úředníky, kde se hovořilo zejména o způsobech a možnostech financování jejich aktivit. Zazněla zde i nabídka Generali, která může podpořit akce regionálního charakteru, na kterých se domluví v dostatečném předstihu. Jedná se spíše o akce větší, kde se může pojišťovna dostatečně zviditelnit.

Po oficiálním zahájení na pódiu již nastoupila hradecká kapela *Teplá Buchta*, která za zvuku pořádného bigbítu hýbala davem až do desáté hodiny, kdy byl první bambiriádní den zakončený ohňostrojem. To, že celkem vydatně pršelo, nikomu moc nevadilo. Na ohňostroj si každý počkal.

Nymburk

V sobotu, poté, co jsme s naším kmenem vystupovali na pódiu na pražské Bambiriádě, jsem se do Jaroměře vydal znovu. Tentokrát jsme jeli ve větším počtu. Cestou jsme se zastavili i na Bambiriádě v **Nymburku**. Nymburk byl letos také nováčkem. Město bylo naprosto vylidněné. Teprve později nám došlo, že všichni obyvatelé jsou na Bambiriádě.

Opět nádherné místo před i za hradbami, pod náměstím u řeky.

Jaroměř

Jedno pódiové vystoupení střídalo druhé. Aleš Juchelka, moderátor České televize, dokázal kontinuálně udržovat pozornost diváků i o pauzách mezi jednotlivým programem. Obyvatelé posedávali na židlích i na trávnících kolem. Spousta stánků i interaktivních expozic sdružení.

Zajímavostí, která myslím bude do budoucna velice inspirativní, je, že organizátoři celou nymburskou Bambiriádu uzpůsobili lidem se zrakovým postižením. Myšlenka vznikla na základě spolupráce hlavní pořadatelky a dobré duše místní Bambiriády Markéty Litrové se slepým mladým mužem, místním obyvatelem.

V Jaroměři naše krátké putování začalo a pódiové vystoupení v sobotní podvečer bylo i jejím zakončením. Tedy, abych byl přesnější, úplným zakončením byl výstřel z historického děla rakouské armády. Navštívené Bambiriády se mi moc líbily a cítil jsem se na nich lépe než v Praze na Vítkově, kde jsem se párkrát vyskytl u naší expozice.

Aleš Sedláček,
náčelník Ligy lesní moudrosti,
1. místopředseda ČRDM
Foto autor

Moravskoslezský kraj křížem krážem aneb Bambiriáda z rychlíku

Opava

Pátek 26. 5. **Ostrava**

Po cestě z rychlíku z nádraží Ostrava – Svinov se snažím držet instrukcí, které jsem dostala k nalezení Bambiriády, ale zároveň neustále pozoruji oblohu. Podobně jako možná stovky lidí, kteří si přejí, aby letošní ročník proběhl za pěkného počasí, cítím vrtkavost přírody a hovory o počasí se stávají pevnou součástí mého programu až do neděle. Ostravští organizátoři v letošním roce osidlují nové bambiriádní místo, areál Kulturního domu Poklad v Ostravě-Porubě, který nabízí zázemí v budově, letní amfiteátr i park. Všechny možnosti pro prezentaci aktivit sdružení jsou využity a uvnitř budovy najdou návštěvníci ukázky činností do kluboven, zatímco venku třeba horolezeckou stěnu nebo lanové aktivity. Nezapomínají tady ani na nejmenší „špunty“, kteří bez dechu sledují napínavou vodnickou pohádku v podání loutkového divadla.

Krajská rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje (RADAMOK), prezentuje také svůj celoroční projekt, soutěž ve sběru víček z PET lahví. K vidění jsou fotografie mozaikových uměleckých děl z nasbíraných víček, které vytvořily dětské kolektivy z kraje. Duch vzájemné spolupráce, který přivedl před několika lety sdružení k založení krajské rady dětí a mládeže, je patrný na celkové atmosféře Bambiriády. Tím nejhmatatelnějším důkazem je výborná kuchyně, kterou pro ostatní sdružení zajišťují šikovné kuchařky ze SKaKS Dakota. Nejen proto se určitě mohou všichni zájemci těšit na Celostátní vzájemnou výměnu zkušeností (CVVZ), která proběhne od 16. do 19. 11. 2006 v Ostravě. Ač se to může zdát téměř nezvladatelné, ostravský bambiriádní štáb je prakticky totožný s organizačním týmem CVVZetky. V současné době již tvrdě pracuje na programech a během června začne „ládovat“ stránky www.cvvz.cz informacemi. Ostravští se nebojí rekordního počtu účastníků a mají připraveny některé organizační novinky. Místní využijí určitě rádi možnost rozdělené denní účasti, zatímco pro účastníky z daleka přibude zajímavá možnost rezervace spacích míst.

Lidé v organizačním týmu (a jejich rodinní příslušníci zvlášť) budou na náročný rok 2006 určitě dlouho vzpomínat. Nezbývá než přát dostatek sil a financí.

Pátek 26. 5. **Opava a Krnov**

Opavská Bambiriáda je schovaná v sídlištní zástavbě, ale nechybí zeleň, ve které jsou rozeseté stany s ukázkami aktivit a programů. Velitelským stanovištěm je centrum Elim, které je také záchranným řešením v případě, že by rozmary počasí zahnaly účastníky na ústup. Do tělocvičny jsou schopni přestěhovat většinu prezentací v krátké době. Organizátoři nás informují, že počet aktivit je o něco nižší než loni, chybí zde např. dům dětí a mládeže, který se letos na Bambiriádě nepodílí. Na pódiu mají letos více prostoru např. děti z kroužků ZŠ Vítkov. Určitě ale není program méně zajímavý a většina návštěvníků z okolí přichází poněkolikáté. Obyvatelé sídliště oceňují, že se v jejich bydlišti, které není zrovna nejprestižnější částí města, dělá něco pro děti a mládež a nabídka nízkoprahového centra Elim má zejména mezi „náctiletými“ ode-

Třinec

Ostrava

Havířov

Ostrava

zvu. Organizátoři by přivítali pro příští ročník větší podporu ze strany města. Co jim naopak nechybí, je dostatečný počet dobrovolníků pro organizaci Bambiriády, které mají k ruce díky tomu, že jsou organizací akreditovanou Ministerstvem vnitra dle zákona o dobrovolné službě.

V Krnově zabrala Bambiriáda celé náměstí a měla ambice si podmanit celé město. Zájem o Bambiriádu se projevil také zájmem místních sponzorů, kteří s ní spojili jméno své firmy a podpořili ji financemi a materiálními dary. Byl jich úctyhodný počet a díky nim dostávaly děti, které navštívily stanovený počet stánků/aktivit sdružení, velmi pěkné ceny.

Z pódia právě zaznívaly tóny hudebního vystoupení místního „tensingu“. Naším průvodcem je důstojná postava v antické říze s věncem na hlavě, občanským jménem Libor Novák z pořadatelského týmu. Je vidět, že ho skutečně hřeje bambiriádní nadšení, protože jeho slušivé roucho je velmi vzdušné.

Bavíme se o konkurenci Bambiriády s akcemi, které se mají konat během víkendu na náměstí. Nemám strach, že by sportovci a jejich akce zatlačili sdružení do pozadí. Ubrat se prý bude muset v určitých časech jen na pódiu, protože se bude na radnici oddávat a „ano“ novomanželů by nemuselo být slyšet.

Pořadatelé chtějí vědět, kdo na Bambiriádu přišel a co ho přivádí, a proto oslovují návštěvníky s anketou, kterou bude zpracovávat Národní institut dětí a mládeže. Zároveň se snaží anketou oslovit místní „klienty“ a získat reflexi vlastní činnosti.

Sobota 27. 5. **Třinec a Havířov**

V podhůří Beskyd je obzvláště sychravo, ale i tady v Třinci se v areálu letního koupaliště koná Bambiriáda. V areálu potkáváme Petra Walacha, šéfa pořadatelů, který nás bere nejdříve do stanu svého sdružení Royal Rangers. Děti se baví, ale i hřejí výrobou svíček a dalšími rukodělnými činností. Barvy některých kusů ručního papíru ukazují velkou kreativitu, pro masové použití by asi tohle nepojmenovatelné zbarvení nebylo. Prezentace dalších sdružení mají také svoje návštěvníky, každý nabízí něco jiného, takže nelze někoho vynechat.

Čistou energii je vidět na pódiu, kde se svižně střídají taneční vystoupení, moderované velmi talentovanými dívkami. Moderátorky burcují diváky k potlesku a vytváří atmosféru nezávislou na meteorologicky naměřené teplotě. Jedna z nich je dobrovolnicí Klubu Bunkr z Francie. Po několika měsících mluví velmi pěkně česky a s půvabným přízvukem říká: „Bambiriáda je super“. Na otázku své české kolegyně moderátorky odpovídá, že ve Francii Bambiriádu nemají, ale ona ji určitě zavede.

Že by se bambiriádní poselství rozšířilo do dalších zemí? Zatím se díky přátelství a přeshraničním kontaktům RADAMOKu koná Bambiriáda v Žilině a Námestovu na Slovensku a ve městě Biala v Polsku. Letos o Bambiriádu projevili zájem v Sasku a v rámci mezinárodního projektu ČRDM „Setkání v srdci Evropy“ se během návštěv několika měst na jihu a západě republiky nadchli Bambiriádou také Maďaři.

V Havířově Bambiriáda finišuje a míří k závěru, odpoledne se na stejné místě koná adrenalinová akce pro dospělé. Proto se pohybují po Bambiriádě děti společně s rodiči. Zapojit do aktivit rodiče (prarodiče) a navázat s nimi kontakt, je pro sdružení nanejvýš důležité. Pořadatelé jsou si vědomi, že rodiče jsou ti, kteří rozhodují, do jakého oddílu dítě přihlásí, a již před Bambiriádou začali se soutěží, v které byli zapojeni také rodiče.

V Havířově se mohou radovat z dokonalé souhry s městským úřadem a vedením města, které si vzalo akci skoro za „svou“. Zkušenosti z různých bambiriádních měst jsou hodně odlišné, ale v ideálním případě si často právě díky Bambiriádě najdou k sobě cestu úředníci a sdružení, zjistí, že jsou navzájem důvěryhodnými partnery a začnou úžeji spolupracovat.

Specialitou Bambiriády v Havířově je nabídka „deskárny“ – klubu deskových her. Deskové hry mají u všech dětí velký ohlas a dají se využít i při činnosti běžného oddílu, třeba v deštivých dnech, jako je tenhle. V Havířově se míjíme se slovenským autobusem, který do Čech přivezla Darina Černíková, předsedkyně krajské rady dětí a mládeže v Žilinském kraji. Slováci mají Bambiriádu za sebou, proběhla totiž o týden dříve než v Česku. Mají tedy možnost se podívat k sousedům a posílit přátelské vazby.

Určitě také oni, stejně jako já, odjížděli s pocitem, že v Moravskoslezském kraji umí Bambiriádu zvládnout nejen organizačně, ale že do ní dokážou vnést osobitou atmosféru, pro kterou se návštěvníci budou v příštím roce vracet.

Michaela Přílepková
(autorka je ředitelkou Kanceláře ČRDM)
foto www.bambiriada.cz

Krnov

Slovensko

Najdôležitejšie zmeny, ktoré zažívame, zväčša nie sú výsledkom veľkolepých, ale celkom obyčajných udalostí nášho každodenného života. Jednou možnosťou, vedúcou k zmene, bola aj Bambiriáda 2006 – festival ponúk a činností pre deti a mladých. Na 22 000 detí a mladých ľudí cez vstupenky dostalo možnosť od 18. do 21. mája zúčastniť sa bohatého programu Bambiriády 2006 v Žiline a v Námestove. Sprievodné podujatia, výtvarné súťaže, športovo – kultúrne a prezentačné dni využilo 10 000 detí a mladých.

Poslaním Bambiriády bolo viesť širokú verejnosť k zmene pohľadu na nutnosť venovať viac pozornosti tráveniu voľného času detí a mladých ľudí a miestu, kde ho prežívajú. Detské i mládežnícke organizácie a iní v Žiline aj v Námestove: Domka – Združenie saleziánskej mládeže, eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí, Slovenský skauting, Detská organizácia Fénix, Laura – združenie mladých, Súkromná umelecká škola, folklórny súbor Stavbárik, ZŠ Žilina – Hájik, CVČ Maják Námestovo, Saleziáni don Bosca, Krajské a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresné riaditeľstvo hasičského a záchranného zboru, vydavateľstvo Don Bosco a mnohí ďalší mali možnosť prezentovať svoju činnosť a ponuky pre deti a mladých.

Súčasťou podujatia po prvýkrát bola výtvarná súťaž žiakov základných škôl. V Žiline sa zapojilo 51 žiakov s krásnymi kresbami. Víťazmi v nižšej vekovej kategórii sa stali Alžbeta Šobichová (ZŠ Hliny VII), Zuzana Koptáková (ZŠ Lichardová) a Michaela Gašpieriková (ZŠ Hliny VII). V kategórii starších žiakov zvíťazili Mária Grešáková a Martina Strýčková (ZŠ Hliny VII), František Gaňa a Slavomír Kmeť (ZŠ Závodie). V športovom viacboji žilinských stredných škôl sa stala víťazom Združená stredná škola, Rosinská cesta pred SOU spoločného stravovania a Strednou zdravotníckou školou. Záštitu nad celým podujatím prevzal Ing. Juraj Blanár, predseda Žilinského samosprávneho kraja.

V „domovskej“ krajine Bambiriády sa koncom mája uskutočnil už 8. ročník akcie, ktorú usporiadava Česká rada detí a mládeže. Akcie, ktorej mottom bolo BÁJečNÝ DĚTSKÝ SVĚT, sa v 26 mestách vo všetkých krajoch Českej republiky zúčastnila viac ako stovka organizácií a tisíce dobrovoľníkov a celkový počet návštevníkov presiahol 150 000. Bližšie informácie nájdu záujemcovia na adrese www.bambiriada.cz.

V Ostrave a Havířove bolo 27. mája aj 51 mladých ľudí, účastníkov a organizátorov Bambiriády 2006 na Slovensku zo Žiliny a z Námestova. Nadväzovali priateľstvá s českými organizáciami a zoznamovali sa s aktivitami, ktoré českí priatelia ponúkajú svojim deťom a mladým.

zdroj: Časopis ZOOM – Zaostrené na mladých (vydává Rada mládeže Slovenska)
foto archiv pořadatelů

Bližšie informácie o Bambiriáde www.bambiriada.mladez.sk

Polsko

Ve městě Bielsko-Biala v Polsku představily 20. května výsledky své činnosti a nabídky trávení volného času organizace a instituce, pracující s dětmi a mládeží.

Ačkoliv se v České republice Bambiriáda zrodila již před 8 lety a později se rozšířila i na Slovensko, v Polsku se konala teprve podruhé – zatím jedině zde v Bielsko–Bialej.

Letošní Bambiriády se účastnilo hostitelské 3. Gymnázium, dále Středisko estetické výchovy, 3. Středisko mimoškolní práce, školní kroužky PTTK *(polské turistické sdružení, pozn. red.)*, místní akvaristicko-teraristické sdružení, Beskydské sdružení cyklistů, oddíl mladých požárníků OSP Kamienica, harceři ZHP Hufiec Beskidzki *(a také Poský svaz filatelistů a dílna Bystrzanka z Bystrej, pozn. red.)*.

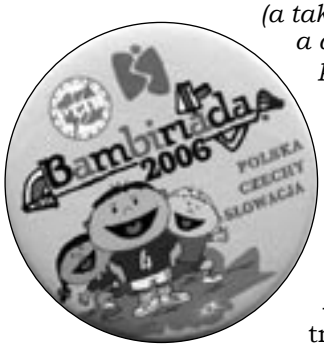

Na zahájení zatančil soubor Kolo. Ve školních sálech byly instalovány výstavky studentských prací a obrázky z cest a výletů. Skládaly se tangramy, soutěžilo se ve znalostech turisticko-zeměpisných, ve vytváření tradičních vystřihovánek,

v cyklistickém slalomu a dalších disciplínách – výsledky se soutěžícím zapisovaly do zvláštních legitimací a vyplněné legitimace se nakonec slosovaly o ceny.

Tuto přehlídku mimoškolní činnosti připravila komise mládeže PTTK v Bielsko-Bialej a 3. Gymnázium, finanční prostředky poskytly odbor propagace města a odbor tělesné kultury a turistiky městského úřadu.

podle čtrnáctideníku Magazyn samorządowy č. 12, Bielsko-Biala (9. 6. 2006)
zpracovala Michala K. Rocmanová
foto archiv pořadatelů

Fandím táborům, kde předávají zkušenosti a srdce

Rozhovor s Ing. Stanislavem Juránkem, hejtmanem Jihomoravského kraje a laureátem Ceny ČRDM „Přístav“ za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží pro rok 2006

Pane hejtmane, na Cenu Přístav Vás nominovala více než desítka sdružení pracujících s dětmi a mládeží. Jaké byly vaše pocity, když jste se o své nominaci na tuto cenu dozvěděl a co Vám třeba běželo hlavou při jejím předávání?

Mám velikou radost, že se mi dostalo tohoto ocenění od lidí, kterým jsem pomáhal a se kterými jsem na stejné lodi. Protože oni dělají pro děti a mládež určitě nejméně tolik, co jsem udělal já. Když jsem si přečetl jejich návrhy a důvody, proč mě na tuto cenu navrhují, připomněl jsem si všechno, co jsem pro děti od malička dělal. A jsem moc rád, že oni to dětem předávají dál, protože já už jsem od doby, kdy jsem vedl dvacet tři táborů, přece jenom trochu vzdálen a můžu pomáhat z trošku vzdálenější parkety. Chci ale říct, že mít za sebou v padesáti letech vedení třiadvaceti táborů, to je krásné.

Pomáhá Vám nějak Vaše zkušenost z práce s dětmi a mládeží ve Vaší funkci nebo i v politice vůbec?

Ano, velice. Všechno, co mi předali lidé, kteří mě vedli jako hocha, potom rádce a vedoucího, mi v životě moc pomohlo. Uvědomuji si, že jde o krásný doplněk k výchově v rodině, který je k nezaplacení. Protože zvlášť v době puberty mladí snadněji poslouchají někoho druhého, který jim řekne třeba i něco podobného jako rodiče, ale trochu jiným způsobem – na táboře nebo při nějaké zajímavé akci, což je mladým lidem vždycky bližší. Jsem rád, že i mým třem synům to předávají zase další a já jenom z dálky poslouchám a vždycky doufám, že se k nim dostanou dobré informace a dobrá výchova tak jako ke mně.

Jak jste se dostal k politice a kdy jste v sobě objevil nějaké vůdčí schopnosti nebo vlohy pro politiku – bylo to už v době, kdy jste jezdil na tábory?

Dělával jsem vedoucího, což znamená, že nějaké předpoklady jsem měl, ale neměl jsem předpoklady v minulosti, protože jsem neměl ten „správný“ původ. V roce 1990 jsem začínal v Občanském fóru jihomoravských Státních lesů. Ještě čtyři roky jsem pracoval, a teprve potom jsem vstoupil do komunální politiky, kde jsem chtěl řešit konkrétní problémy, které se týkaly Židenic – městské části v Brně. Našla se tam parta schopných lidí, kteří mě přivedli do politiky, protože mně dali osobní příklad, že politika může být také o skutečné službě lidem. Podařilo se nám vytvořit krásné projekty, jako třeba bydlení pro mladé, a myslím, že právě takovými projekty by politika měla žít – konkrétními věcmi, které lidem pomohou. Myslím si, že je třeba věnovat čas právě mládeži a pomoci rodině, a proto v politice jsem a snažím se o to.

s Pavlem Trantinou, předsedou ČRDM

při rozhovoru s Kristýnou Makovcovou

Jezdíte ještě pořád na tábory? A je třeba nějaký tábor, na který vzpomínáte nejraději?

Musím říct, že takové nejkrásnější místo je v Orlických horách na samotě Amerika – na Ameriku opravdu rád vzpomínám, dala mi strašně moc. Jezdí se tam pořád, ale mně už bohužel nezbývá čas. Zřejmě v dohledné době těch dvacet tři táborů zůstane dvaceti třemi tábory, ale jsem moc rád, že se tam s dětmi a mládeží stále pracuje a moc děkuji Tiškovi, který je tam stále vedoucím a vychovává další a další generace dětí. Moc mu fandím a moc fandím i všem, kteří na tábory jezdí – na takové, kde se snaží dětem předávat své zkušenosti, a hlavně své srdce.

Bambiriáda ukazuje možnosti trávení volného času – když Vám samotnému ještě nějaký volný čas zbývá, co rád děláte?

Součástí mého života se stalo běhání – mým největší úspěchem je, že mám po šesti letech o dvacet kilogramů méně, což je obrovský úspěch. Jinak se mi celkem daří, na různých závodech mezi veterány jsem někde v prostředku – to znamená, že jich je stejně přede mnou jako za mnou. Jsem spokojený, že jsem se zase zařadil do party normálních lidí, kteří běhají a chtějí tím dokázat, že nestačí jenom duše a vznešené řeči, ale že člověk má se svým tělem taky něco dělat.

za rozhovor poděkovala
Kristýna Makovcová
foto Radka Páleníková

Setkání v srdci Evropy 2006

Po několika letech se během Bambiriády uskutečnilo 3. Setkání v srdci Evropy. Zúčastnili se ho zástupci delegovaní národními radami mládeže ze Slovenska, Maďarska, Bavorska a Litvy.

ČRDM si pro akci stanovila několik základních cílů:

- prezentace činnosti českých sdružení dětí a mládeže a ČRDM zahraničním partnerům, vytvoření prostoru pro navázání zahraničních kontaktů, a tím i projektů (např. v rámci programu Mládež);
- představení akce Bambiriáda a nalezení zahraničních partnerů pro její „export“ do zahraničí v dalších letech;
- zmapování národních přístupů vůči dobrovolníkům, kteří pracují s dětmi a mládeží v občanských sdruženích, příspěvek k současné evropské diskusi v rámci Otevřené metody koordinace.

Účastníci přijeli už v úterý odpoledne a po poznávání centra Prahy se sešli na zahajovací a seznamovací večeři. Program pokračoval ve středu seminářem o postavení dobrovolníků ve sdruženích dětí a mládeže. Účastníci se nejprve představili formou komentovaných plakátů, které o sobě a svých organizacích vyrobili. Odpoledne diskutovali o postavení a podpoře dobrovolných vedoucích dětí a mládeže a nástrojích, které pro to v Evropě existují. Zajímavou a jistě inspirativní formou je například v Německu tzv. JULEIKA – pro její získání je nutná absolvence kurzu, karta poté garantuje kvalifikaci a přináší určité výhody – např. na jízdném nebo vstupném. Na závěr jsme si představili dva nástroje či prostředky pro uznání přínosu neformálního vzdělávání – VPL-game – hru z Holandska, kde jde o vyzkoušení si různých rolí a vzájemnou komunikaci, a pracovní verzi právě vytvářeného Evropského portfolia pro vedoucí a pracovníky s mládeží.

Čtvrtek patřil pražské Bambiriádě – účastníci byli na slavnostním zahájení a předání Ceny Přístav, aktivně si prohlédli jednotlivé stánky a prezentace sdružení a poprvé otestovali bambiriádní kuchyni. Odpoledne si prohlédli památník Vítkov a pak už následovala prezentace před účastníky Sněmu dětí a mládeže – každý zahraniční účastník představil svou radu mládeže a vlastní organizaci a situaci v podpoře dobrovolnictví na základě připravených plakátů, následně proběhla společná diskuse. Zaujal projekt litevských studentek medicíny „Teddy-bear-hospital“, jenž se snaží přiblížit zdravotnické prostředí dětem a odbourat strach z něj, nebo festival Sziget v Maďarsku. Večer jsme si užili dlouhého „výslechu“ o pořádání Bambiriády ze strany místopředsedy Maďarské rady mládeže; lze se tedy nadít toho, že ta proběhne v příštím roce i v Budapešti.

Pátek a sobota patřily návštěvě čtyř Bambiriád mimo Prahu. Nejprve jsme zavítali do Chomutova, kde v hezkém prostředí u Kamencového jezera panovala téměř „rodinná“ atmosféra. Z atrakcí (mj. ukázka bojového umění, práce policie – radar na měření rychlosti, otisky prstů) mělo v naší skupině největší úspěch skákání na trampolínách. Ve skupince se opět objevily dotazy, jak je to vlastně se spoluprací s armádou a jestli máme někde ve stanovách zmíněný antimilitarismus – zarazil je klub vojenské historie. V Plzni nám už počasí tolik nepřálo, což se projevilo i na samotném programu plzeňské Bambiriády – zrušeny nebo přesunuty musely být seskoky s padákem i let balónem, ale pořadatelům to na entuziasmu neubralo. Všechna stanoviště této Bambiriády byla provázána hrou – za každý splněný úkol získávali účastníci razítka a na závěr si v bludišti mohli najít a odnést minci (my jsme byli vpuštěni rovnou do bludiště). Den jsme zakončili večeří s Janem Lontscharem, ředitelem Tandemu – koordinačního centra česko-neměckých výměn mládeže, mimo jiné s diskusí nad financováním aktivit dětí a mládeže.

V sobotu jsme pokračovali do Českých Budějovic. Na obědě jsme se tam setkali i s rakouskými partnery Jihočeské rady dětí a mládeže a představili jim náš projekt. Zároveň jsme získali přehled o budějovickém know-how o financování Bambiriády – přerozdělování peněz na jednotlivé zúčastněné organizace. Po krátké prohlídce centra města jsme pokračovali do Sezimova Ústí, kde na závěr táborské Bambiriády proběhlo finále dosud neoficiální regionální „Dětské Porty“. Každý z nás obdržel informace a propagační materiály o zdejším okolí a dále o ICM, Eurodesku a jimi poskytovaných službách. Po večeři, navzdory dešti, si účastníci vyžádali noční prohlídku Pražského hradu.

Neděle patřila hodnocení a odjezdům – účastníci hodnotili setkání jako přínosné, každá organizace se kromě Bambiriády a českých sdružení mohla více dozvědět i o konkrétních aktivitách ostatních partnerů. Nyní se nám schází fotografie, z nichž je zajímavé zjišťovat, co mnohdy nenápadného nebo pro nás samozřejmého naše hosty zaujalo.

Pavel Trantina
(autor je předsedou ČRDM)
foto Pavel Škoda

Předání Ceny „Přístav“ při otevření DBC Březiny – starosta Antonín Mikšík a Josef Výprachtický, člen představenstva ČRDM

Zakotvil jsem u vás

Rozhovor s Antonínem Mikšíkem, starostou obce Kateřinice, laureátem Ceny ČRDM „Přístav“ za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží pro rok 2006

Co pro Vás, pane starosto, znamená Cena Přístav, kterou Vám Česká rada dětí a mládeže letos udělila?

Nejdříve vám chci poděkovat za tak velké ocenění. Nevím, zda si je zasloužím, neboť nejsem tím, kdo by toužil po ocenění, ale tím, kdo chce pomoci tam, kde je to zapotřebí. Cena Přístav pro mne znamená zakotvení u vás všech, kteří svou prací přispíváte na dětskou duši a zdravý dětský svět.

Jaký význam přikládáte té okolnosti, že Vás na zmíněné ocenění navrhly právě organizace, které se celoročně intenzivně věnují dětem – Junák, Sokol a Sdružení dobrovolných hasičů?

Vážím si těchto organizací, pracujících s dětmi a mladými lidmi, a nedovedu si již Kateřinice bez nich ani představit. Jak vzácné jsou hlasy těch, co tak velkou oběť nesou pro využití volného času pro druhé… Raduji se z hlasů dětí a mládeže, všech, kteří nacházejí útočiště u vás – v Junáku – svazu skautů a skautek ČR, u TJ Sokol Kateřinice a také u sboru dobrovolných hasičů.

Cenu, předávanou při zahájení Bambiriády 2006 na pražském Vítkově, jste si nemohl osobně vyzvednout. Zhruba v téže době jste totiž shodou okolností otevíral Dětské bezbariérové centrum Březina, jehož výstavbu místními skauty jste z pozice svých pravomocí výrazně usnadnil. Bylo pro Vás obtížné vysvětlovat a prosazovat myšlenku jeho využití ve prospěch integrace handicapovaných dětí do společnosti?

Cenu v Praze jsem si nevyzvedl, ale o to víc se raduji, že jsem mohl být s vámi při otevření tak pěkného díla, jako je bezbariérové centrum zde u nás v Březinách, kde jsme prožili pěkné chvíle – všichni společně, staří i mladí. Pozemek, na kterém stojí Březiny, má největší hodnotu, jakou jsem kdy poznal, a to je láska, která tam s vámi přišla. Jak jsem již pověděl: vždyť to je největší dar, když se sklání zdravý nad nemocným a bohatý pomáhá chudému. A to jsou ty největší hodnoty, které můžeme jeden druhému dát.

Co by podle Vás měli mít na paměti politici a úřednici veřejné správy při rozhodování o záležitostech týkajících se podmínek pro práci s dětmi a mládeží?

Přiznám se, že s politikou jsem „na štíru“, i když to asi někdy ani jinak nejde. Ale všichni, kteří do politiky šli – a to jak do komunální, tak i do té velké – by si měli uvědomit, že tak činili svobodně. A měli by také jistě vědět, že jdou sloužit lidem – a právě těm, co je nejvíc potřebují. Prací s dětmi a mládeží zaléváte a štípíte vzešlé semínko národa, aby mělo dobrý růst.

Jestli ještě mohu něco dodat – pokud se týká úředníků, můj názor je, že by měli být také voleni. Předešlo by se tak různým nesmyslům a úřad by byl tím, co člověk potřebuje.

Navštěvoval jste ve svém dětství nějaký kroužek? Jaké byly Vaše zájmy?

Pokud jde o mé dětství, tehdy kroužky ani nebyly – jen Pionýr, a ten jsem nenavštěvoval. Což mělo v té době své následky, protože co nebylo schváleno, bylo označováno za živly, které narušují společenství. Protože jsem vyrůstal v rodině zemědělské – v té době kulacké – měl jsem rád zvířata. Hlavně koně, které jsme měli doma…

Ještě jednou vám všem chci poděkovat za vaši obětavost, kterou prokazujete jedni druhým, a přeji vám, abyste i nadále vše konali s láskou a vzájemným porozuměním.

ptal se Jiří Majer,
o vznik rozhovoru se přičinili Josef Výprachtický a Pavel Drábek;
fotografie pocházejí z fotogalerie na serveru sestka.skauti.cz a z archivu ČRDM

Další informace najdete na www.breziny.cz

Ze slavnostního otevírání DBC Březiny

Skauti postavili místo klubovny velké bezbariérové centrum

Dne 26. května 2006 bylo slavnostně otevřeno Dětské bezbariérové centrum Březiny v Kateřinicích na Vsetínsku. Centrum volného času vyplní mezeru v nabídce aktivit pro zdravé i hendikepované lidi v regionu. Původně měla na místě vzniknout skautská klubovna. Zkušenost ze spolupráce s hendikepovanými dětmi však skauty přiměla plány změnit. Místo malé klubovny tedy vzniklo velké volnočasové centrum, které využijí stovky lidí ze širokého okolí.

Na vesnicích nebývá mnoho volnočasových aktivit pro zdravé, natož pro handicapované. Kdo to nezažil, nedovede si představit obtíže člověka na vozíku. Kostel, škola, kulturák – vše je pro mě obtížně dosažitelné. Například jít volit musím s někým, kdo mi pomůže do schodů, říká 34letý Petr Adámek. Od narození tělesně postižený Petr žije na valašské vsi Kateřinice. Jeho rodiště se stane třetí obcí ČR, v níž funguje plně vybavené bezbariérové volnočasové centrum pro děti. Centrum využijí děti i dospělí, Petr se těší na kurzy počítačů a cizích jazyků.

Vznik Dětského bezbariérového centra Březiny je výrazným zlomem v životě regionu. Velký srub s čtyřmi postranními křídly, umístěný v blízkosti lesa a vodní nádrže, bude sloužit zdravým i hendikepovaným dětem jako klubovna s nabídkou sportovních, vzdělávacích i tvůrčích aktivit, ale také jako zázemí pro pobyt v přírodě. Ve chvíli, kdy se dostanete s vozíkem do sprchy, máte děti kde převléct nebo uložit v případě nepohody, není problém na louce postavit stany a zprostředkovat i hendikepovaným dětem nikdy nepoznané dobrodružství – přikládat do ohně, přespat v lese, hrát si v partě vrstevníků, vysvětluje Božena Mikulíková, předsedkyně vsetínského klubu Auxillium, který sdružuje rodiče a přátele postižených dětí. Podle paní Mikulíkové jsou v celé ČR zatím jen dva podobné objekty – a oba stoprocentně využité.

Březiny umožní aktivně trávit volný čas postiženým i zdravým dětem. Ve všedních dnech bude sloužit především lidem z okolních obcí, o víkendech a o prázdninách se tu budou konat akce většího rozsahu pro zájemce z celé ČR. Centrum využijí i dospělí. Scházet se tu budou maminky s malými dětmi, brzy se otevřou vzdělávací kurzy. Petr Adámek, který hraje v soutěži Český pohár vozíčkářů, plánuje v Březinách uspořádat soustředění stolních tenistů.

Za projektem Dětského bezbariérového centra Březiny stojí vsetínští a kateřinští skauti. Nápad postavit místo skautské klubovny velké bezbariérové centrum přišel v průběhu roku 2001. Tehdy skauti uspořádali první ročník Parawesterniády – den her a soutěží na kovbojsko-indiánské motivy pro hendikepované děti a jejich rodiče ze Vsetínska. Vybudování centra přišlo na 14 a půl milionu korun. Finanční zdroje a podporu poskytla Evropská unie (SROP), Ministerstvo pro místní rozvoj, Zlínský kraj, dále Městský úřad Vsetín a Obecní úřad v Kateřinicích.

zdroj: Tisková zpráva Junáka

Bambiriáda by slušela i Hustopečím

Rozhovor s ing. Martinem Nemravou, ředitelem ABA Czech s.r.o., celostátního sponzora Bambiriády 2006

Když se ohlédnete za rokem, který uplynul od Bambiriády 2005 – co se změnilo ve Vašem regionu, pokud jde o podporu neziskového sektoru? A co se povedlo v tomto smyslu společnosti ABA Czech s.r.o., sídlící v Hustopečích u Brna?

Neumím teď říci jednu konkrétní věc, která by byla svým významem nějak zásadní. Ale důležité je, že je vidět, že se mění občanská společnost. Mám pocit, že čím dále více lidí si uvědomuje, že to, jak vypadá a funguje jejich bezprostřední okolí, záleží také na nich. A upřímně řečeno, ona ani jiná cesta není. A to souvisí i s tím, že pokud jsou vidět za neziskovými aktivitami konkrétní výsledky, tak to určitě nakonec pomáhá i získávání peněz pro tyto aktivity.

Naznačil jste, že jste se právě vrátil ze zahraniční služební cesty; letošní Bambiriádu jste si tedy patrně nemohl prohlédnout. Nicméně, má ABA s.r.o. o letošní akci nějaké reference?

Ano, máte pravdu. Letos jsem se na Bambiriádu vůbec nedostal. Ale mám informace např. i od zaměstnanců naší firmy, kteří Bambiriádu v Brně tradičně navštěvují, a těm se líbila. Dalším zdrojem informací je pak velmi zdařilé reportování z bambiriádního dění na internetu. Je jen škoda, že Bambiriádě nedávají větší prostor klasická média. Určitě by si to zasloužila.

Akce, na jejíž pořádání Vaše firma věnovala opět částku 50 000 Kč, dostává zajímavý evropský rozměr. Podle českého vzoru ji uspořádali v jednom polském a dvou slovenských městech. S podobou Bambiriády se měli možnost letos seznámit i v sousedním Sasku, zájem projevili i zástupci z Maďarska a Litvy... Co tomu říkáte?

Tak to je bezesporu výborná věc bez ohledu na to, že zrovna naše firma Bambiriádu finančně podpořila. Pozitivní bourání hranic mezi lidmi a národnostmi je nesmírně důležité a v Evropě se to dokonce ukazuje jako jeden z nejdůležitějších úkolů do budoucnosti, má-li se Evropa dále rozvíjet a obstát v celosvětovém měřítku. Navíc to poukazuje na to, že Bambiriáda je skutečně dobrá myšlenka. A dobré myšlenky bychom měli v Evropě sdílet.

Rozhovor vedeme v době voleb do Poslanecké sněmovny; na podzim nás čekají ještě volby komunální a senátní... Myslíte si, že by v jejich důsledku mohla nastat situace, která by Vaší firmě již neumožňovala péči a podporu neziskového sektoru, a tím i rozvoj Vašeho regionu?

Nemyslím si, že by se u nás mohlo politické klima změnit natolik, aby znemožnilo podporu neziskovému sektoru. Je ale samozřejmě pravdou, že přístup firem ke sponzoringu je významně ovlivněn právním rámcem i společenskými poměry, které jsou samozřejmě také ovlivněny výsledky voleb. Pokud nás stát bude nutit odvádět více peněz do státního rozpočtu a nebo zvýší náklady na pracovní místo, tak to samozřejmě může mít přímý vliv na celkovou výši finančních prostředků, které budeme schopni nabídnout neziskovému sektoru.

Já to ale vidím tak, že otázka podpory neziskovému sektoru je vždy především osobním rozhodnutím, jestli vůbec chcete něco podporovat, nebo ne. Pokud ano, tak druhou otázkou je, který projekt si získá vaši důvěru a teprve třetí otázka je, kolik prostředků můžete věnovat.

A jaké kroky budoucí vlády, parlamentu a radnic by podle Vašeho mínění vedly k výraznému zlepšení podmínek pro podnikatelský sponzoring potřebných projektů a záslužných organizací v neziskové oblasti?

Začnu paradoxně tím, aby vlády, parlament a radnice samy tyto organizace podporovaly. Nemyslím tím jenom finančně, ale především aby je vnímaly jako partnery, jako organizace, které mohou výrazně pomoci tam, kde už si stát sám nevystačí a nebo řekněme, kde by se stát jako instituce velmi obtížně uplatňoval. No a pak jsou to samozřejmě zákony, které by mohly sponzoring více daňově zvýhodnit. Vím, že toto téma není černobílé, a že podobná zvýhodnění mohou být zneužívána, ale větší daňové zvýhodnění sponzoringu by jednoznačně vedlo k větší podpoře, a tedy i rozvoji neziskového sektoru. Také bych přivítal daňové asignace, ale to by se týkalo daní fyzických osob.

Jaké kýžené změny byste v dohledné době rád viděl v Hustopečích a okolí? A má některou z nich ABA s.r.o. v hledáčku svých mecenášských aktivit?

Už jsem se několikrát vyjádřil, že Hustopečím by slušela Bambiriáda. Je to sice menší město, které ale má pro organizování Bambiriády velice dobré zázemí. Je mi ale jasné, že taková akce není jednoduchá, a je nutné přiznat, že Hustopeče pořádají na různých úrovních hodně akcí a měsíc květen, kdy se koná Bambiriáda, je jeden z nejaktivnějších měsíců v roce.

Nerad používám slovo mecenáš, protože mi to zní trochu velikášsky. Podporujeme spíše hodně menších věcí, než jednu velkou. A z tohoto pohledu patří např. Bambiriáda k našim největším projektům. No a co se týká toho „hledáčku“, tak ono to bývá spíše obráceně, tedy že my jsme v hledáčku mnoha žádostí o sponzoring. Bohužel nemůžeme vyhovět zdaleka všem žádostem. My preferujeme dlouhodobou spolupráci na věcech, které se osvědčily a potvrdily svůj význam.

ptal se Jiří Majer
foto Šimon Pokorný

Z bambiriádního webu

Součástí Bambiriády byl také letos poprvé projekt RADAMBUKu „Kamarádi, jedu s vámi“, kdy zde mohly vystoupit postižené děti i si vyzkoušet různé soutěže a hry. Před sportovní halou byla také připravena horolezecká stěna od rakouského sdružení Alpenvereins-Jugend.

(České Budějovice)

Prezentovalo se během obou dnů více než 22 organizací pracující s dětmi a mládeží a připomínám, že nás včera navštívil pan hejtman Miloš Vystrčil, primátor města Vladimír Hink a především pan ministr vnitra František Bublan. První roční Bambiriády v Jihlavě všechny organizace i návštěvníci během ankety hodnotili jako zdařilý a těší se na příští rok.

(Martin Paclík, Jihlava)

V Plzni se potopy bát nemusíme. Máme totiž tým malých hasičů, kteří dnes ukázali co dovedou, když nastane jejich chvíle. Tato úžasná partička vznikla ve 24. mateřské škole.

(Plzeň)

Členové 7. místní skupiny Českého červeného kříže nabídli na rybníku Šenkes projížďku na raftu. Tato organizace nabízí také lezení po skalách, školení pro základní a střední školy v první pomoci, soustředění pro děti a rafting. Výuka první pomoci je přístupná i pro veřejnost. Schůzky členů bývají pravidelně první čtvrtek v měsíci. 7. MS ČČK navštěvuje kolem 10 aktivních členů a každý nový příchozí je vítán. Své stanoviště má na Benátkách také Ranč Viktorie, kde děti mohou využít projížďky na koních.

(Šumperk)

Loni jsme měli téměř tropy. Letos sem tam vylezlo sluníčko. Jinak bylo pod mrakem, v pátek v noci a sobotu odpoledne pršelo a pořád pršelo. Proudy vody nám padaly až do posledního tónu Poutníků v Sezimově Ústí...

(Jiří Řeháček – Bílý Riki, Táborsko)

Program Bambiriády: Pódiová vystoupení MŠ, ZŠ, LŠU, SVČ, gymnázium, divadlo, hudba, zpěv, tanec, hasiči, policie, koně, malování, orientální tanec, electric boogie, Studio sport a zdraví, skauti, výstava výkresů, keramika, tkaní mezi stromy, CHKO expozice nerostů a rostlin, LČR myslivost.

(Rýmařov)

Jaroměř

Jak jsem to viděl

Asi mám rád rizika, když jsem se po několika letech vrátil do Bambi-štábu a ještě k tomu do pomyslného křesla šéfa. Proč pomyslného? Nedlouho po „dosednutí“ jsem si uvědomil, jak moc je Bambiriáda dnes jiná! V té chvíli mi bylo dobře, protože jsem té proměně byl upřímně rád.

S postupem času přípravy letošní *Bambošky* se mé pocity samozřejmě mísily – od uspokojení a radosti, až po vztek a rozčilení. Tak, jak už to ale bývá, když se chystá něco velkého a vstupuje do toho velké množství lidí – každý se svojí představou, neměnnými názory a vůlí prosadit si „tu svou“. Jeden dojem ale převládl: potěšení z toho, že jsem součástí velké věci. Protože Bambirádu za velkou věc považuji, to se na ní nezměnilo.

Bambiriáda je příležitostí… dala vyrůst i novým osobnostem, a já byl občas nabádán, že bych měl být ráznější. Co ale počít, jestliže už v prehistorii Bambiriády, zvláště poté, co se mi podařilo prosadit její rozsev i mimo Prahu, jsem se jako „hlavní koordinátor“ považoval za prvního mezi rovnými, spíše než za strohého náčelníka.

Navíc, co zmůže lpění na schématu a ráznost – dodržují-li se základní rámce akce – když jsou konkrétní podmínky v každém místě jiné. Podstatnější je se rozumně dohodnout a využít šancí, které se nabízejí. Měl jsem za to, a mám stále, že máme využívat předností, které se nabízejí, než za každou cenu trvat „na svém“. Bambiriáda má být věcí nadšení, aktivity, možností, spolupráce i respektování.

Akce se rozšířila. Objevilo se mnoho nových lidí, nápadů. Ovšem také klišé a únava. Dnes s odstupem deseti měsíců od zahájení práce vím, že Bambiriáda je fakticky jiná, než byla před několika roky. Neposuzuji, zda lepší či horší, je jiná. Ovšem se stále se rozšiřujícími možnostmi a posunujícími se důrazy. A zejména na nás bude záviset, jestli jich využijeme, kde přidáme či ubereme!

Poděkování zaslouží všichni, kdo ke zdaru akce přispěli: organizátoři, partneři, sdružení, tisíce dospělých a dětí, kteří bambiriádní myšlenku proměnili v čin. A chápou ji jako prostředek a nikoli cíl celého dobrovolnicko-výchovného a tudíž i bambiriádního snažení. Viditelné, veřejnost informující čtyři bambiriádní dny, kdy akce probíhá a představuje nás, jsou pouze špičkou ledovce a ční nad jeho skrytou masu. Tak, jako na akci není zřetelná celoroční příprava Bambiriády, není vidět ani ona poctivá, vděk si zasluhující mravenčí výchovná práce ve sdruženích s dětmi přes rok. Zviditelňovat (brrr, to je slovo) ji, přibližovat veřejnosti, to je podstatná úloha Bambiriády a společně se nám ji z velké míry podařilo naplnit. Ať se nám všem daří i v dalších věcech.

Martin Bělohlávek
(autor byl ředitelem Bambiriády 2006)

Nejlepší Bambiriáda

Na Vítkově letos nebylo moc hezky. V noci pršelo a přes den se sluníčko také moc neukázalo. Přesto to byla pro Malého prince nejlepší Bambiriáda za několik let, co Malý princ do Bambiriády vstoupil.
„Pochopili jsme, že děti potřebují hmatatelný příklad, co je v oddíle nebo sdružení čeká…,“ říká koordinátor aktivit Malého prince Ondřej. Tak se na Vítkov ve čtvrtek v noci přepravovala dlouhá Dračí loď „Dragabundus“, aby si ji děti mohly pořádně „osahat“ i na sucho. U lodi stáli kluci a holky z klubu Frikulín (klub při Malý princ o.s., pozn.) ukazovali dětem, jak se pádluje, a rozdávali jim pozvánky. Zvali je i na trénink, aby se děti projely na lodi. „Zaměřili jsme se hlavně na rodiče, co tam s těmi dětmi přicházeli, a říkali jsme jim, jak je to zajímavý a originální sport,“ vysvětluje předsedkyně sdružení Petra.
Ostatní se už stalo téměř samo. V pondělí a ještě i v neděli se ozývali rodiče dětí a ptali se na termíny tréninků a na celý klub i oddíl. Je to poprvé v historii sdružení, kdy se stalo, že na základě Bambiriády přišli noví členové.
„Dětem jsme se opravdu věnovali. Ptali se jich, povídali si s nimi, vysvětlovali a ukazovali,“ říká Bručoun, vedoucí z klubu. I jiná sdružení si pochvalují pražskou Bambiriádu a tvrdí, že mají nové děti. Čím dál tím víc mám dojem, že Bambiriáda slouží k tomu, čemu má sloužit. Tedy k tomu, aby rodiče a jejich děti našli ten nejlepší oddíl, klub, kroužek, který je bude bavit. A tak to má podle mého názoru být – a je to tak v pořádku.

Ondřej Martínek
Foto autor

Pavel Kocman: Zapomenuté rituály, svátky

Brontosauři a ekocentrum ocenili mladé tvůrce

Desítky dětí, rodičů a hostů se zúčastnily slavnostního vyhlášení výsledků 12. ročníku soutěže ***Máme rádi přírodu***. To proběhlo v sobotu 29. 4. v kulturním sále Městského úřadu Hodonín jako závěr oslav Dne Země. Ocenění nejlepších tvůrců doprovázel kulturní program a výstava vítězných děl. Vystoupila cimbálová muzika Jatelinka a soubor Capoeira, který předvedl starý bojový domorodý tanec.

Vyhlášení proběhlo za účasti a pod záštitou ministra životního prostředí RNDr. Libora Ambrozka a představitelů Města Hodonín. Sobotní program byl vyvrcholením soutěže, kterou pořádali v celostátním rozsahu Centrum ekologické výchovy Dúbrava Hodonín a Hnutí Brontosaurus – BRĎO Vlkani.

Soutěž, jež si klade za cíl oslovit děti a mladé lidi s tématy ochrany přírody a životního prostředí, si získává stále větší popularitu. Letos odborná komise vybírala již z 1 650 zajímavých výtvarných děl, fotografií a literárních příspěvků na téma Lidé v magii přírody. *„I při narůstajícím počtu zúčastněných dětí se snažíme poskytnout zpětnou vazbu všem autorům, každý od nás obdržel drobné poděkování a nabídku ekologických organizací a Ekocenter,“* říká Anna Lorencová, vedoucí Ekocentra Hodonín. *„Věříme, že se tak soutěž může stát pro děti a mládež prvním impulsem k poznávání a ochraně přírody.“*

Letošní ročník byl svými tématy zaměřen na pátrání po starých tradicích a rituálech a hledání dávné magie přírody. Děti byly vedeny k vnímání krásy přírody, představovaly si stará přírodní božstva a snažily si uvědomit původ člověka v přírodě spojený s dávnou pokorou a úctou k ní.

Oceněno bylo nakonec přes padesát mladých tvůrců zhruba ve dvaceti věkových a tematických kategoriích. Organizátoři soutěže plánují další prezentace vybraných děl, ať už na dalších výstavách, publikováním vybraných příspěvků či například vydáním pohlednic.

„Dílka, které nám do soutěž přišla, nás přesvědčují o tom, že děti a mladí lidé se učí přírodu skutečně hluboce vnímat. Věříme, že si svůj cit k přírodě uchovají a budou jim řídit i v dalším životě,“ dodává Anna Lorencová.

Dalimil Toman

Výsledkovou listinu zveřejnil server www.adam.cz

Pavel Přikryl: Volnost

Jan Žegklitz: Říční víla

35 let Zeměpisné společnosti Morava

Dne 8. května tomu bylo přesně 35 let od doby, kdy u rybníku Pyšelák vznikla tradiční brněnská dětská turistická organizace, kterou za tu dobu prošlo víc jak 1000 dětí. Na stovkách akcích (výletech, pochodech a expedicích) její členové poznávali českou krajinu, její historii i půvab, zkoumali a bádali, ale také si hráli, sportovali, učili se ohleduplnosti, spolupráci a rozvíjeli své schopnosti a dovednosti. Svých 35 let zatím „Zeteska“ oslavila na místě svého vzniku v kruhu (a to doslova – táborovém) svých současných členů. Chystá na letošní rok i akce pro rodiče, bývalé členy i veřejnost a oslavy vyvrcholí podzimní výstavou z 35 let činnosti. Více se dozvíte na webových stránkách zsmorava.cz.

Zeměpisná společnost Morava je občanským družením, které sídlí v centru Brna. Snaží se dál u svých členů pěstovat ideály, které v dnešní společnosti čím dál tím rychleji mizí. Pomocí pestrého programu, zaměřeného na všestranný rozvoj osobnosti, nabízíme dětem alternativu konzumního života. Zájmová činnost, kde je na prvním místě výchova k přírodním a kulturním hodnotám, poznávání okolí i sebe sama, jen těžce konkuruje vrcholovému sportu a nabídce kroužků, kurzů a komerčních aktivit. Ať už zájmem rodičů, možností propagace a finančních dotací. Přitom správně vychovat mladého člověka by mělo být prioritou každého rodiče i společnosti.

Ing. Martin Kříž, vedoucí ZS Morava
foto autor

Tomíci oslavili 15. výročí Asociace TOM

V pátek 16. června se 250 tomíků a přátel Asociace TOM plavilo po Vltavě na parníku Tyrš, aby tak oslavilo patnácté výročí spolku.

Plavba začala na Výtoni v osm večer, po příjemné letní bouřce, vzduch se vyčistil a osvěžil, takže tomíci vychutnávali akci plnými doušky a všemi smysly. Na parníku hrály kapelky Staroměstský dixilend a Steampboat Stompers, po uvítacím proslovu náčelníka Tomáše Novotného a zdravici Jany Vohralíkové následoval dobrý raut.

Pro potěšení uší a očí vystoupily a skvěle zatančily dvě Madonny z litoměřických Sluníček a českolipská Chippewa sehrála vlastní hru Vožblouch.

Závěr plavby si tomíci zpestřili promítáním fotek Milana Blšťáka, fotografa „makro a mikro“ fotek.

Oslava na parníku Tyrš se zdařila, pochvalné ohlasy to jen potvrdily. V sobotu společně poobědvali nestoři a vedení spolku v restauraci U Knihovny a večer navštívili divadelní představení.

Ostatní tomíci se letní Prahou kochali a toulali do neděle, program si zajišťovali vlastní. Velké oslavy budou pokračovat na podzim na Moravě, kde se tomíci budou projíždět tentokrát na parní lokomotivě Velký Bejček.

Zuzana Antošová, foto A-TOM

Oživte paměť, prosím

Expedice židi a Děti z Hartmanic jsou názvy dvou pozoruhodných filmových dokumentů vytvořených v rámci projektu Zmizelí sousedé aneb Pátrání kamerou teenagerů po stopách židovských spoluobčanů. Celkem dvacet dětí, vybavených kvalitní audiovizuální nahrávací technikou, se v důvěrně známém prostředí svého bydliště vypravilo hledat tíživou pravdu o holocaustu – a sbíralo rozmetané střepy rozbitých příběhů obyčejných lidí. Nekomerční novinářská projekce obou snímků, natočených péčí Sunfilm-spiral production s.r.o. producentky Zuzany Dražilové, se uskutečnila 3. května 2006 v pražském kině Evald.

Prosím, oživte paměť," naléhá mladá dívka s mikrofonem v půlhodinovém dokumentu, který natočilo osm dětí ve věku od 11 do 15 let ze ZŠ Hartmanice na Šumavě. V tomto i litomyšlském snímku (*Expedice židi* se natáčela s 12 žáky sedmé třídy ZŠ Zámecká) vyvstávají neznámá jména, tváře, místa a události. Mladí filmoví tvůrci je objevují vytesané do kamene při úklidu starého židovského hřbitova; na černobílých dobových snímcích; na seznamu sepsaném po mnoha letech zpaměti; ve vyprávění o době, již naštěstí oni sami nemuseli zažít. Skládají se z nich příběhy: o věrném přátelství, o první lásce, o tíze loučení…

Projekt je podle jednoho z -náctiletých protagonistů litomyšlského dokumentu zajímavý také tím, že ukazuje, co se může vlastně komukoliv stát. Pokud totiž *„nastane situace, že se k moci dostane někdo, kdo může na kohokoli ukázat prstem a říct: Ty nemáš právo žít - (třeba) proto, že máš modré oči"*.

Písemný projekt *Zmizelí sousedé* vyhlásil prezident republiky Václav Havel v roce 1999 na pražské konferenci nazvané *Fenomén Holocaust* (projekt byl poté koordinován Židovským muzeem v Praze a Občanským sdružením „Zapomenutí"). Díky tomu měla také litomyšlská skupina k dispozici literární předlohu – sborník, který na dané téma sama vytvořila – ještě před začátkem filmování. A tak je jejich dokument po formální stránce asi preciznější, promyšlenější a ucelenější. Hartmaničtí naproti tomu nic podobného neměli – ale jimi vytvořené pětačtyřicetiminutové dílo je možná zase o to syrovější a bezprostřednější.

Je třeba konstatovat, že v obou případech měly děti dospělé odborné vedení, filmařské i pedagogické. Velkou zásluhu na sepsání sborníku *Zmizelí sousedé* má třídní učitelka dětí z Litomyšli Dagmar Burdová; jejich hlavním dospělým „supervizorem" při natáčení pak byl scénárista Martin Šmok. Název *Expedice židi*, který zněl původně *Expedice židi aneb Zapomenutí lidé, to budou asi židé*, daly dokumentu samy děti. Natáčení trvalo asi jeden měsíc. Z podnětu paní učitelky Burdové kromě toho vzniklo ze všech rozhovorů s pamětníky též vzdělávací hodinové video *„a zbyly jen vzpomínky"*.

Ke vzniku obou dokumentů výrazně přispěla také střihačka Katarina Geyerová. *Děti z Hartmanic* se točily asi tři měsíce a jejich režisérka Lucie Králová obdržela na festivalu českých filmů Finále Plzeň cenu Zlatý ledňáček za nejlepší dokument v délce trvání do 30 minut. Porota ocenila, jak se jí v tomto časovém úseku podařilo ztvárnit zájem mladých lidí o minulost a přimět je k hledání vlastních kořenů. Snímek měl premiéru na českém velvyslanectví v nizozemském Haagu, a to u příležitosti vysílání dokumentu na 1. veřejnoprávním televizním kanálu produkční společností NIK MEDIA – Joodse Omroep. Holandská veřejnoprávní televize tak vlastně odvysílala *Děti z Hartmanic* dřív, než Česká televize pro ně a pro *Expedici židi* nalezla vhodný vysílací čas (ani jeden ze snímků zatím nebyl na ČT uveden).

Podle producentky Zuzany Dražilové je plánována distribuce obou zmíněných dokumentů na DVD a VHS po celé ČR, především po základních a středních školách a v místech, která souvisejí s židovskou kulturou a památkou obětem holocaustu. Uvažuje se také o projekcích a besedách s pamětníky v co největším počtu tuzemských kin.

„V projektu (natáčeném teenagery na židovské téma) pokračujeme i nadále a nazývá se *Teenageři a židé*. S tím rozdílem, že se zde více věnujeme tematice antisemitismu dneška s ohledem na trpké zkušenosti s holocaustem 2. světové války," uvedla producentka. V současné době vzniká zmíněný projekt na třech místech, a sice v Ostravě, v Mikulově a ve Strmilově.

Jiří Majer
Foto Sunfilm-spiral production s.r.o.

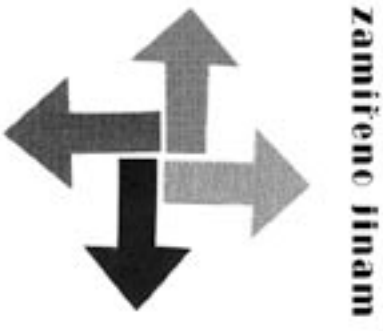

Zleva Eva Bartoňová, ředitelka odboru pro mládež MŠMT, předseda Senátu Přemysl Sobotka a Tomáš Novotný, náčelník A-TOM

Dřevomorka v Senátu

V poněkud komornějším provedení, ale o nic méně důrazná, se objevila výstava velkoplošných fotografií nemovitého majetku bývalého Socialistického svazu mládeže v předsálí jednacího sálu Senátu PČR, kam se přestěhovala z Poslanecké sněmovny. V úterý 30. května 2006 výstavu S dřevomorkou na startu za přítomnosti zástupců zastoupených sdružení (Junák, Pionýr, Kondor, A-TOM) zahájil předseda Senátu Přemysl Sobotka, který nad akcí převzal záštitu. Zdůraznil, že u nich se sice nerozhoduje o rozpočtu, ale že informovanost o stavu věcí je velmi důležitá i na půdě Senátu.

Zleva senátorka Jitka Seitlová, Pavel Trantina, předseda ČRDM, a Eva Bartoňová, MŠMT

Zástupci jednotlivých sdružení pak informovali přítomné hosty z MŠMT, NIDM (Národní institut dětí a mládeže) a senátorku Jitku Seitlovou o peripetiích bojů o jednotlivé objekty. Zatímco některé budovy už téměř ukázkově slouží těm, kterým byly určeny – dětem a mladým lidem pro aktivní trávení volného času, jiné jsou nahlodány roky až trestuhodného nezájmu předchozích správců a nedostatek prostředků pro renovaci prodlužuje a do budoucna i prodražuje jejich zprovoznění.

Výstava v Senátu trvala do 23. června. Snímky a informace o tom, kolik stovek brigádnických hodin objektům již členové toho či onoho sdružení věnovali nebo o částce potřebné pro znovuzprovoznění objektu si můžete prohlédnout na www.adam.cz/drevomorka/.

Radka Páleníková
Foto: autorka

MĚSÍČNÍK NEZISKOVÉHO SEKTORU
GRANTIS

celostátní periodikum věnující se neziskovým organizacím ve všech oblastech jejich zájmu • hlavní rubriky: Ekonomický a právní servis, Finance, Vzdělávání, Burza práce, Aktuální zprávy • rozhovory, ankety, reportáže, komentáře, zkušenosti ze zahraničí • pravidelné tematické přílohy

OBJEDNÁVKOVÝ FORMULÁŘ

Údaje o předplatiteli

název organizace:

právní forma:

adresa:

e-mail:

telefon: IČ:

číslo účtu plátce:

jméno kontaktní osoby:

Objednávám předplatné časopisu GRANTIS:

❑ duben - prosinec **410 Kč** s DPH *(390 Kč + 5 % DPH)*

Platbu prosím zašlete na účet ICN číslo **6055022001/2700**, variabilní symbol 130, HVB Bank Czech Republic. Na základě objednávky a provedené platby vám vystavíme fakturu.
Doklad o zaplacení přiložte k tomuto formuláři a společně je prosím zašlete na adresu ICN, o. p. s., Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1 nebo faxujte na číslo 224 239 875.

Více informací získáte na: www.neziskovky.cz, e-mailu: icn@icn.cz nebo na tel.: 224 239 876.

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer– vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže, Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1, tel: 234 621 210, fax: 234 621 541, e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Grafická úprava a sazba Vojta Sobek. Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun.
Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM a pořadatelů Bambiriády.
Vychází 8 x za rok, toto číslo vyšlo v červenci 2006.
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji.

Cestovní pojištění

náš partner

Léto je obdobím dovolených. Nejen jednotlivci, ale také rodiny s dětmi vyrážejí na cesty za prázdninovým dobrodružstvím, a to jak po celé naší republice, tak i do zahraničí. Na co by měli ještě před odjezdem pamatovat? Několik otázek na toto téma zodpověděl ředitel odboru pojištění osob pojišťovny Generali Ing. Petr Hájek:

• Jaký význam má pro ty, kteří chtějí vycestovat do zahraničí, cestovní pojištění?

Cestovní pojištění doporučujeme jak těm, kteří cestují do států Evropské unie, tak do států mimo EU. Za ty, co cestují do EU a mají k dispozici formuláře prokazující, že jsou pojištěnci zdravotní pojišťovny členského státu EU, jejich zdravotní pojišťovna uhradí náklady, které v dané zemi budou za jejich ošetření vynaloženy. Současně však musí počítat s tím, že v těchto zemích bude nutné hradit spoluúčast pacienta, takže ošetřený bude muset něco z výdajů na lékařskou péči hradit sám.

• O jaké výdaje jde?

Vše je závislé na jednotlivých zdravotních systémech v daných zemích. Výše spoluúčasti se pohybuje od ekvivalentu sta korun a výše. V některých státech je její výše odvozená od procenta léčebných výdajů, např. ve Francii jde o částku ve výši 30% nákladů za ošetření, u léků 35 – 65%, v Rakousku se např. platí 10 euro za každý den hospitalizace.

• Nejde tedy o nějaké závratné sumy?

To rozhodně ne. Pokud však jde o vysoké náklady za ošetření – v řádu desítek tisíců korun – pak může spoluúčast představovat výdaj několika tisíců korun, což může být pro rodinu na dovolené vysokou zátěží. Právě proto je výhodné uzavření cestovního pojištění, tyto náklady jsou automaticky hrazeny z pojistky a klient se tak nemusí obávat plateb „ze svého“.

• A jak tomu je ve státech mimo Evropskou unii?

Tam platí podmínka, že pokud je léčen klient, který je současně zdravotně pojištěn v ČR, je mu poskytována úhrada nákladů ze zdravotního pojištění, která je však omezena adekvátní výší nákladů na léčení domácí péče, tedy do výše obvyklého léčení v České republice. Náklady na léčení jsou v cizině výrazně vyšší, proto je v těchto případech naprosto nezbytné mít cestovní pojištění uzavřeno. Jde o vysoké částky, zejména v takových případech jako je operace slepého střeva, zlomenina nohy a podobně. Jde o několik desítek, někdy i stovek tisíc korun. Tak například třídenní hospitalizace pacienta pro bolesti hrudi se pohybovala ve výši 19 500 USD; resp. hospitalizace v Rusku s převozem pacienta do České republiky pro prasklý žaludeční vřed vyšla na 690 000 Kč.

• O jakých zemích nyní hovoříme?

Jde třeba o Spojené státy nebo exotická teritoria, jako je Jižní Amerika, jihovýchodní Asie, ale jak vidno z minulého příkladu i Rusko a další. Tedy země, kde náklady na zdravotní péči jsou výrazně dražší, a kde navíc existují soukromá zdravotnická zařízení, která účtují poměrně vysoké částky. Amerika je v tomto extrémní, a dokládá, jak jsou při uzavírání cestovní pojištění důležité vyšší pojistné částky. Prostě platí, pokud opouštíme státy EU, resp. Evropy, je potřeba počítat s vyšším limitem pojištění pro případné hrazení nákladů. Doporučením je částka přesahující 2 milióny korun.

Ing. Petr Hájek na Bambiriádě 2006

• Co tedy doporučujete před dovolenou ?

Při cestování do zahraničí myslet na pojištění, poradit se v pojišťovnách, zajímat se o limity pojištění.

• A co cestovní pojištění znamená pro vaši pojišťovnu?

Cestovní pojištění je jedním z klíčových produktů Generali, jde o bezprostřední kontakt s klientem v síti našich poboček. Naším typickým klientem je rodina či jednotlivec, který odjíždí na dovolenou nebo za pracovními povinnostmi do států Evropy i mimo ni. Naše pojišťovna navíc dlouhodobě spolupracuje se Zdravotní pojišťovnou MV, která nabízí jako doplněk svých služeb možnost uzavření cestovního pojištění za zvýhodněných podmínek.

• Máte něco, co by klientům usnadnilo uzavření pojištění bez nutnosti návštěvy pobočky pojišťovny?

Cestovní pojištění je možné sjednat jak prostřednictvím on-line aplikace na našich internetových stránkách, tak i přes mobil, bez ohledu na operátora a tarifní program téměř kdekoliv a okamžitě. Aplikace je postavena na přesném tvaru SMS zprávy, která obsahuje jméno, příjmení, rodné číslo a datum odkdy má pojistka běžet a současně datum jejího ukončení. Příslušnou SMS se odešle a během chvilky lze obratem obdržet číslo pojistné smlouvy, bankovní spojení, výši pojistného s kontaktem na asistenční službu. Minimální délka pojištění je 90 dní, minimální jeden den, limit na hrazení léčebných výloh činí 1,7 miliónu korun, cena denního pojistného pro dospělou osobu je 29 korun bez ohledu na skutečnost, zda cestuje po Evropě či zda míří do vzdálenějšího světa.

Foto Radka Páleníková

O zábavu není na Bambiriádě nouze. Třinečtí hasiči se nenechali dlouho přemlouvat a jako mávnutím kouzelného proutku vyčarovali – světe, div se – sněhové závěje… sice jen pěnovou imitaci, ale ta k radosti úplně stačila. Malým i těm odrostlejším.

Šestadvacet měst po celé naší republice na dva, tři nebo dokonce čtyři dny koncem května ožilo bambiriádním rejem. Takhle to kupříkladu vypadalo, když to na pódiu v Krnově rozjela dynamická dívčí skupina, sršící elánem.

V Jaroměři byli k vidění i indiáni. Sdružení, k němuž náleží, se jmenuje Liga lesní moudrosti. V strhujícím dunivém rytmu bubnu ovšem předvedli vystoupení, za které by se nemuseli stydět ani někde v opravdovém siouxském táboře.

Ať si kdo chce co chce říká, nejlepší Bambiriáda je k vidění přece jen z koňského sedla…

Všechna dětská sdružení, juniorské spolky a organizace, které se na Bambiriádě objeví, ji obohacují ukázkami ze svého celoročního programu. V případě Mládeže Českého červeného kříže jde pochopitelně o zdravovědu s praktickým nácvikem život zachraňujících zákroků přímo „v terénu“.

Středověký šat a zbroj – copak jsem se propadli v čase…? Ale ne, jenom je třeba pořádně vyzkoušet princip starých metacích strojů. Jejich zmenšené dřevěné modýlky kupodivu fungují až překvapivě dobře.